

T M M O B
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ
ODASI

İSTANBUL ŞUBESİ AYLIK BÜLTENİ

Mayıs.1996 Sayı 5

EMO İstanbul Şubesi Adına Sahibi
Hüseyin YEŞİL

Yazışları Müdürü
Cemil KOCATEPE

Tasarım ve Uygulama
Ayışın KARAÖĞLU

Reklam Sorumlusu
H. Birsen DEĞİRMENDERESİ

Katkıda Bulunanlar
A. Mithat KARAÖĞLU,

Ersin KAYA
Necdet OĞUZ,

Tanay Sıdkı UYAR, Nafiz ÜNLÜ,

Alaettin ANAHTARCI,

Osman BAHADIR,

Sahin ÖZGÜL,

Erdal BELENLİOĞLU,

Noyan DURNA,

Ayışın KARAÖĞLU,

H. Birsen DEĞİRMENDERESİ

Ofset Hazırlık ve Baskı

RA GRAFİK LTD. ŞTİ.

Tel: (0212) 249 22 06 / 252 61 94

Faks: (0212) 249 22 06

Adres:

EMO İstanbul Şubesi
Cumhuriyet cd. No: 283/2 Engin Han
80230 Harbiye / İSTANBUL

Tel: (0212) 224 11 50 (pbx)

Faks: 232 24 13

TEMSİLCİLİKLER

	Telefon	Faks
BAKIRKÖY	(212) 561 21 01	(212) 583 03 38
BARTIN	(378) 227 61 31	(378) 227 24 20
BOLU	(374) 212 54 47	
ÇORLU	(282) 651 95 63	(282) 653 16 66
DÜZCE	(374) 512 15 39	(374) 514 46 56
EDİRNE	(284) 213 08 40	(284) 212 45 92
GAZİ O.P.	(212) 501 55 62	
GEBZE	(262) 646 29 43	(262) 641 77 06
GÖLCÜK	(262) 414 45 14	(262) 414 45 14
KADIKÖY	(216) 336 74 86	(216) 336 74 86
KARABÜK	(372) 424 77 64	(372) 418 52 28
KDZ.EREĞLİ	(372) 323 53 47	(372) 323 56 00
KARTAL	(216) 374 54 93	(216) 374 54 93
KEŞAN	(284) 714 09 93	
KIRKLARELİ	(288) 214 94 53	(288) 227 68 02
KOCAELİ	(262) 325 41 22	(262) 325 41 22
LÜLEBURGAZ	(288) 417 27 55	(288) 412 16 02
SAKARYA	(264) 272 49 19	(264) 272 49 19
TEKİRDAĞ	(282) 262 50 97	(282) 262 50 97
UZUNKÖPRÜ	(284) 513 23 50	
ZONGULDAK	(372) 525 40 00	(372) 251 19 00

İÇİNDEKİLER

Başyazı (Yönetim Kurulu).....	2
Basın Açıklamaları.....	3-4
EMO İstanbul Şubesi Genel Kurulu (Yayın. Kom. Bşk. Necdet OĞUZ).....	5
Nasıl Bir Bülten.....	6
Barış, Mühendislik ve Geleceğimiz (Yayın. Kom. Bşk. Necdet OĞUZ).....	7-8
EMO 35. Olağan Genel Kurulu (İst. Şub. Yön. Kur. Üyesi Alaettin ANAHTARCI).....	9
EMO İstanbul Şubesi Etkinlikleri (İst. Şub. Müd. A. Mithat KARAÖĞLU).....	10-11
Öykü (Necdet OĞUZ).....	12-13-14
Kitap Tanıtımı (Ayışın KARAÖĞLU).....	15
Petrol, Doğalgaz, Kömür, Nükleer Enerjiden Vazgeçilmelidir; Çözüm Alternatif Enerji Kaynaklarında... (Dr. Tanay Sıdkı UYAR)...	18-20-21
Coğrafi Keşifler Çağı (Osman BAHADIR).....	22-23
Teknik Toplantı Duyurusu (İ.T.Ü.).....	24
Yazılım Kalite Kontrolü ve Süreç Değerlendirmesi (Dr. Nafiz ÜNLÜ).....	25-26
Akkuyu.....	27
Teknoloji Derneği Kuruldu.....	28
Yayın Listesi.....	29
Nice Yıllara.....	29-30
Kadın Komisyonu Kuruldu.....	31
Karikatür (Erdal BELENLİOĞLU).....	32

REKLAM TARİFESİ

ARKA KAPAK (RENKLİ)	35.000.000	ÖN İÇ KAPAK (S.B.)	25.000.000
ARKA İÇ KAPAK (S.B.)	25.000.000	İÇ TAM SAYFA (RENKLİ)	20.000.000
İÇ TAM SAYFA (S.B.)	12.500.000	1/2 SAYFA (RENKLİ)	12.000.000
1/2 SAYFA (S.B.)	7.500.000	1/4 SAYFA (RENKLİ)	7.000.000
1/4 SAYFA (S.B.)	4.000.000	KARTVİZİT (S.B.)	1.500.000

BAŞYAZI**Yönetim Kurulu****Sayın Üyemiz,**

3-4 Şubat 1996 tarihinde yapılan şube genel kurulundan buyana yoğun gelişmeler yaşadık. Genel Kurulumuz öncesinde de belirlediğimiz gibi geçmiş iktidarı dahi aratacak bir iktidar kuruldu. Sorunlar ağırlaşarak ve büyüyerek devam etmektedir.

Yönetim kurulumuz göreve gelir gelmez, iktidarın "1996 sonunda enerji darboğazı ile karşılaşacağız. Onun için mahkeme kararına rağmen Orhaneli Termik Santrali, Kemerköy (Gökova) Termik Santrali çalıştırılmalı, nükleer enerji santral ihalesi yapılmalı ve Yap-İşlet (Yİ) formülasyonu ile özelleştirmenin yapılması gerektiği" söylemi ile karşılaştı.

Bugün ülkemizde %80'e varan yedek güç (kurulu güç 21,137 MW, puant güç 14,000 MW) kapasitesi ile enerji ve güç taleplerinin sağlıklı bir şekilde karşılanamamasının en büyük nedeni yetersiz iletim hatları ve dağıtım şebekeleridir.

Ekonomik ve teknik yönden uygun hidrolik potansiyelimizin ve linyit rezervlerimizin yaklaşık %30'unu kullanmaktayız. Bu oranı %60'lara çıkarmalıyız.

%21'lere varan şebeke kayıplarını %10'lara düşürmeliyiz ve yenilenebilir enerji kaynaklarını araştırmalıyız.

Ayrıca Yap-İşlet (Yİ) formülasyonu ile Ülke kaynaklarını belirli çıkar çevrelerine aktarmamalıyız.

Başlanmış olan santral projelerine yeterli kaynak ayırmalı ve bunlar zamanında bitirilmeli. Programda olan Hidrolik ve Termik santrallerin yatırımları zamanında ve aksatılmadan yapılmalıdır. Ayrıca bugün için Nükleer Santrale gerek olmadığı, şebeke kayıplarının %10'lara düşürülmesi ile 2000 MW güç elde edileceği, bunun da planlanan iki adet 1000 MW gücündeki iki adet nükleer santrale eşit olduğu görülmektedir..

Bütün bunlar yapıldığında daha uzun yıllar enerji darboğazı ile karşılaşmayacağımız açıktır.

Bu düşüncelerimizi görsel ve yazılı basın aracılığı ile kamoyuna ve ilgililere sık sık iletmeye çalıştık.

Elektrik enerjisine üç ayda yapılan %52'lik zammı (1 Mayıs'ta %4,5 zam daha yapıldı.) BEDAŞ Genel Müdürlüğü önünde yaptığımız basın toplantısı ile protesto ettik.

Göreve geldikten sonra TMMOB'ye bağlı odaların İstanbul Şubelerinin yönetim kurulları ortak toplantısında oy birliği ile TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu Sekreteryası Şubemize verildi.

İKK bünyesindeki ve TMMOB pankartı ile Kadıköy'deki 1 Mayıs mitingine katıldık. Yürüyüşü ve mitingi ile son 18 yılın en görkemli 1 Mayıs'ı oldu.

1 Mayıs akşamundan bugüne kadar gündemin ilk sırasını oluşturan 1 Mayıs olayları, iktidar ve onun kontrolündeki Medya tarafından çarpıtılarak kamoyuna sunuldu. Mitinge katılan iki kişinin sabahın erken saatlerinde, bir kişinin de mitingin dağılma saatlerinde güvenlik güçlerinin açtıkları ateş sonucu öldüklerinden hiç bahsedilmedi.

Oysa 1 Mayıs 96'da meydana gelen olayların tek sorumlusu iktidar ve güvenlik güçleridir. Siyasi iktidar, olayları bahane ederek emekçinin demokratik hak ve özgürlüklerini kaldırmaya yönelmek, yeni baskı yasaları ve antidemokratik uygulamaları gündeme getirme çabası içinde olma yerine üç kişinin ölümüne neden olan bir katliamın sorumlularını ortaya çıkarmak zorundadır.

Bizler üç insanımızın ölümüne ve birçok insanımızın yaralanmasına yol açan bu katliamı nefretle ve şiddetle kınıyoruz.

Kazanılmış hak ve özgürlüklerimizden kesinlikle taviz vermeyeceğimizi, hak ve özgürlüklerimizi genişletmek için mücadele edeceğimizi, her antidemokratik ve hukuk dışı uygulama karşısında daha kararlılıkla direneceğimizi kamoyuna duyuruyoruz.

Saygılarımızla**Yönetim Kurulu**

BASIN AÇIKLAMALARI

Elektrik zamları ve gazetelerin bilgisayar kampanyaları

TEDAŞ'IN ELEKTRİK ZAMLARINA KARŞI
YAPILAN BASIN AÇIKLAMASI

05/06/1996

Elektrik Mühendisleri Odası, her ay hiçbir kriterle dayanmaksızın yapılan ve 1996 yılının ilk üç ayında yaklaşık %52 olan (meskenler içinelektrik enerjisi fiyatı 24. Aralık '95'te 3445 TL/kwh, 1. Nisan. 96'da 5250 TL/kwh), elektrik enerjisi zamlarını, özelleştirme denilen soygun düzeninin bir gereği ve uzantısı olarak görüyor ve kamuoyu önünde; zamdan başka hiçbir icraatları olmayan bu iktidarları şiddetle kınıyor.

Son günlerde; Başbakanların yüce divana gönderilmesi için hazırlanan yolsuzluk dosyalarının başında bulunan 10 trilyonluk TEDAŞ ihaleleri gündemin baş sırasını işgal etmiş ve yine geçtiğimiz aylarda söz konusu bu ihaleler yüzünden TEDAŞ'ta genel müdür yardımcılar arasında silahlar patlamıştır. Bütün bunları görsel ve yazılı basında, hep birlikte izlemekte ve okumaktayız. Bu gelişmeler bize elektrik enerjisiindeki rantı ve bu rant'tan pay almak için sürdürülen kavgaların anlamını göstermektedir.

Bir taraftan bu gelişmeler yaşanırken, diğer taraftan söz konusu bu rant'ın büyük olduğu elektrik enerjisi dağıtım şebekeleri ve üretim santralleri özelleştirilmeye devam edilmektedir.

Son yapılan zamlar maliyeti kwh başına 1300 TL. civarında olan elektrik enerjisinin halka satışı, konutlarda 5250 TL/kwh ve sanayide ise 5360 TL/kwh'e çıkarılmıştır.

Maliyeti ile satışı arasında bu kadar açık fark bulunan başka hiç bir hizmet veya mal bulunmamaktadır.

Her zamanda gerekçe olarak gösterilen enflasyondaki üç aylık artış %20; Dolar'daki üç aylık artış %19; Mark'daki üç aylık artış %15 olurken, elektriğe %52 zam yapmanın tek bir gerekçesi var: enerji sektörünün özelleştirilmesinde bu alana yatırım yapacak işbirlikçi burjuvazi ve uluslararası tekelere azami kar hadlerini gerçekleştirecek ortamlar sunabilmek. Artık sadece Anayasamızda adı geçen "Sosyal Devlet" anlayışı ve bundan önceki iktidarların politikalarıyla yokedilmiştir. Son üç ayda tarımsal sulama ve kültür balıkçılığındaki elektrik enerjisi fiyatlarına %103 oranında zam yapılarak tarım sektöründeki sübvansiyonlar ortadan kaldırılmış, köylümüzün ve devletin son beş yılda büyük ümitlerle bu alana yaptığı trilyonlarca yatırım riske atılmıştır.

Türkiye'nin 1995 yılı itibarı ile ayda tükettiği elektrik enerjisi 7.2 Milyar kwh'dir. yılbaşına göre %52 zammın parasal değeri yaklaşık olarak 13 trilyon liradır. Yani bundan sonra hiç zam yapılmazsa dahi bu ülkenin insanları yılbaşına göre elektriğe her ay 13 trilyon lira fazla ödeyeceklerdir. Bu rakam yıl sonuna kadar 130 trilyon TL'ni bulacaktır.

Elektrikle elde edilen gelirin büyük bölümü çeşitli fonlar ile Keban ve Karakaya Hidroelektrik Santrallerinin hisse senetlerinin faizlerine ödenmektedir.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak, özelleştirme konusunda ve özellikle enerji ve iletişim sektörlerindeki özelleştirmeler konusunda yıllardır kamuoyunu uyardık ve uarmaya devam edeceğiz. "Globalleşme", "Serbest Pazar Ekonomisi", "Verimlilik" gibi kavramların ardında gizlenmek istenen acımasız bir tekelleşmedir. Dünya üzerindeki örneklerinde görüldüğü gibi; her geçen gün gelir dağılımını bozan, işsizliği ve yoksulluğu arttıran, yaşamı dayanılmaz biçimde pahalılaştıran ve "Sosyal Devlet" anlayışını yokeden, özelleştirme politikalarına ve uygulamalarına "DUR" demeliyiz. Ve kamuoyunu "DUR" demeye çağırıyoruz.

GAZETELERİN BİLGİSAYAR
KAMPANYALARI İÇİN YAPILAN
BASIN AÇIKLAMASI
06/04/1996

Son günlerde kupon karşılığı dizüstü bilgisayar (laptop) vermeyi vaat eden bazı yazılı basın kuruluşlarının, tüketicileri eksik bilgilendirmesinden ve EMO İstanbul Şubesi Bilgisayar Mühendisleri olarak, böylesi bir konuda tüketiciyi bilgilendirmenin hem odamızın amaçlarından biri hem de topluma karşı görevimiz olduğu bilinciyle bu basın açıklamasını yapmayı gerekli gördük.

Bazı yazılı basın kuruluşları, kupon karşılığında dizüstü bilgisayar (laptop) vermeyi vaat etmektedirler. Oysa bu aygıtlar, genel tanım itibarıyla bilgisayar olarak nitelendirilseler de piyasada yaygın olarak kullanılan kişisel bilgisayar veya dizüstü bilgisayarlara denk değildirler. Bu kuruluşların bu cihazlar hakkında yeterli bilgi vermemesinden dolayı bunların data bank adı verilen adres, telefon numarası ve kısa notlar tutmaya yarayan ve programlanma olanağı bulunmayan aygıtların daha gelişmiş modelleri olduğu

düşünülmektedir. Hiç denecek kadar kısıtlı bilginin saklanabileceği, mevcut hazır paket programların kullanılamayacağı, yeni programların geliştirilemeyeceği bu aygıtlar dizüstü bilgisayar adı altında gösterilip tüketici yanıltılmaktadır. Bilgi toplumu yaratma amacı altında tüketiciyi yanlış yönlendiren bu yazılı basın kuruluşları, eski teknolojiye sahip bu aygıtlar ile ülkemizde bilgisayar çöplüğü oluşmasına katkıda bulunacaklar, bilişimin gelişmesine yarar yerine zarar vereceklerdir.

Bugün mevcut kişisel bilgisayarlar incelendiği zaman IBM PC, IBM PC uyumlu veya Macintosh kişisel bilgisayarlarının en yaygın kullanılan sistemler olduğu görülmektedir. Bunlarda bulunan işlemci tipi, bellek kapasitesi, sabit disk kapasitesi, ekran özellikleri, disket birimi, işletim sistemi o bilgisayarın kullanım kapasitesini belirleyecektir. Bu kişisel bilgisayarlarda, güncel programları çalıştırabilmek için minimum olması gereken koşullar vardır. Bu sistemler üzerinde DOS veya OS/2 işletim sistemi bulunması ve DOS, OS/2 veya Windows tabanlı uygulamaların çalıştırılabilmesi gerekmektedir. Oysa bugün bazı basın kuruluşlarının kupon karşılığı vermeyi vaat ettikleri bilgisayarların yukarıda

sayılan kişisel bilgisayar özelliklerine sahip olmadığı, belirtilen özellikleri ile data bank olarak bilinen adres, telefon numarası ve kısa notlar tutmaya yarayan cihazların daha gelişmiş modeli olduğu görülmektedir. Her ne kadar genel tanım itibarıyla bu data bank cihazları bilgisayar kavramı altında değerlendirilebilse de kişisel bilgisayar sistemlerine özellikle de dizüstü bilgisayarlara (laptop) denk cihazlar değildir.

Bu nedenle yanlış bilgilendirilen bir tüketici bu bilgisayarlardan edindiği takdirde piyasada yaygın olarak kullanılan yazılım ürünlerini çalıştıramayacak sadece edindikleri bilgisayarın içinde daha önceden yüklenmiş olan bilgileri kullanabilecektir. Bir kişisel bilgisayar üzerinde çok zengin çeşitte hazır programlar çalıştırılabilmekte, bunlar yetersiz kaldığında ise kullanıcı kendisi yeni programlar geliştirebilmektedir. Oysa

dizüstü bilgisayar adı altında verilen data bank ve gelişmiş modellerinde sadece o model üzerinde daha önceden tanımlanmış programlar kullanılabilmekte ve isteğe göre programlamak mümkün olmamaktadır. Yine bir kişisel bilgisayar üzerinde saklanabilecek bilginin kapasitesi o sistem üzerinde bulunacak sabit disk kapasitesi ile genişletilebilecek, basın kuruluşlarının verdiği modellerde ise saklanabilecek bilgi o modelin kapasitesiyle sınırlı kalacak ve bir kişisel bilgisayardan çok daha az olacaktır.

Herhangi bir kişisel bilgisayarın çalışma kapasitesi, o sisteme bağlanabilecek CD ROM, yazıcı, modem, faks modem vb dış birimlerle artırılabilir. Bugün artık kişisel bilgisayarların vazgeçilmez birer elemanı olan bu birimlerin dizüstü bilgisayar adı altında verilen bu sistemlere bağlantısı mümkün olmayabilecek veya ek bir maliyet gerektirecektir.

Bugün dünyada kullanılan dizüstü bilgisayarlar incelendiğinde ederlerinin 1,000 USD ile 8,000 USD arasında olduğu görülmektedir. Yazılı basın kuruluşlarının kupon karşılığında bu ederdeki bir cihaz vermeleri olanaksız görülmektedir. Her ne kadar söz konusu cihazların ederleri bilgi yetersizliği dolayısıyla bulunamamışsa da bu cihazların piyasadaki dizüstü bilgisayarlara denk olmadığı düşünülmektedir.

Ayrıca basın kuruluşlarının verdiği cihazları kullanan bir kişinin bu sistemi kullanarak edineceği deneyim, piyasadaki kişisel bilgisayarlara kullanmak için gereken bilgi birikimini sağlamayacaktır. Dolayısıyla bilgisayar kullanma deneyimine sahip olduğunu düşünen bu tüketici bir kişisel bilgisayarla karşılaştığında yanıldığını geç de olsa anlayacaktır.

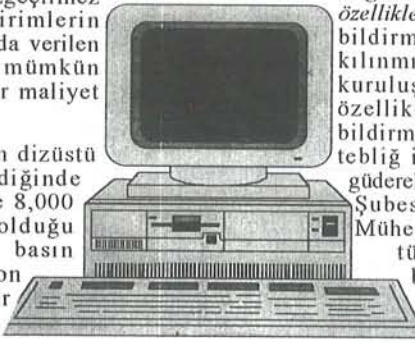
Bilgisayar mühendisleri olarak biz de bilgisayarların kullanımının ülke çapında yaygınlaştırılması ve bilgi toplumu oluşturulması gerektiğine inanıyoruz. Ancak bu yaygınlaştırma politikası içinde tüketicinin öncelikle doğru bilgiyle bilinçlendirilmesi gereklidir. Piyasada yaygın olarak kullanılan kişisel bilgisayarlara denk olmayan bu sistemlerin reklam kampanyaları sırasında Milli Eğitim Bakanı veya YÖK Başkanı tarafından açıklamalar yapılmasından dolayı tüketici, bu kişilerin sözlerine güvenerek yanlış yönlendirilmektedir. Böylesine saygın kişilerin bu kampanyalarda rol alması hem bu kişilere olan güveni sarsmakta hem de tüketiciye zarar vermektedir.

Daha önceden bu basın kuruluşlarına bireysel ve EMO İstanbul Şubesi olarak yaptığımız başvurular yanıtızsız kalmıştır. Ancak yapılan reklam kampanyalarından

gördüğümüz ve yaptığımız incelemeler sonucunda dizüstü bilgisayar adı altında verilen sistemlerin piyasadaki kişisel / dizüstü bilgisayarların dengi olmadığını görmekteyiz.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından yayınlanan ve yürütülen tebliğin ikinci maddesine göre yazılı basın kuruluşu bir promosyon dağıtım kampanyasını ilan etti ise :

"Kampanyaya konu ürün, ürünler ya da ürün gruplarının cinsi, markası, adedi, standart ölçüleri, parça adedi ve rengi ile orijinal markası, kampanya düzenleyen kuruluş ve ürünlerin imalatçısı ve/veya ithalatçısı arasında akdedilen sözleşmede

öngörülen teknik özelliklerini" Bakanlığa bildirme zorunluluğu kılınmıştır. Oysa bu kuruluşlar halen bu özellikleri Bakanlığa bildirmemişlerdir. Bu tebliğ ile aynı amacı güderek EMO İstanbul Şubesi Bilgisayar Mühendisleri olarak tüketicilerin de bu teknik özellikler hakkında doğru

bilgilendirilmesi gerektiğine inanıyoruz.

Bu nedenle daha önceden yapmış olduğumuz isteğimizi yinelemek istiyoruz:

1. Verileceği vaat edilen bilgisayarların modeli nedir ?
2. Bu sistemlerde hangi mikroişlemci bulunmaktadır ?
3. RAM bellek kapasitesi nedir ?
4. Sabit disk kapasitesi nedir ?
5. Disket sürücüsü var mı ? Varsa özelliği nedir ?
6. Ekran çözünürlüğü nedir ?
7. İşletim sistemi nedir ?
8. Diğer ek özellikleri nelerdir ? (Örnek: Dış birim bağlantıları - Mouse, Yazıcı, Modem, FaksModem, CDROM vb)

EMO İstanbul Şubesi Bilgisayar Mühendisleri olarak, böylesi bir konuda tüketiciyi bilgilendirmek hem odamızın amaçlarından biri hem de topluma karşı görevimizdir. Bu görev bilinciyle ilgili yazılı basın kuruluşlarından istediğimiz bilgilerin halen elimize ulaşmamış olmasından ve tüketicilerin eksik bilgilendirilmesinden dolayı üzüntü duymaktayız.

EK:

BİLGİSAYAR NEDİR ?

Günümüzde bilgisayar en genel tanımıyla, bilgi işleyen elektronik bir aygıttır ve önceden verilmiş komutlar veya programlar doğrultusunda bilgiyi işlemektedir. Bilgisayarlar bugün çok farklı uygulamalarda kullanılmaktadır. Genel olarak bilgisayarlar kullanım açısından üç ana grupta toplanmaktadır: Büyükboy, mini ve kişisel bilgisayarlar. Ticari yönüyle ise bilgisayarlar, cep bilgisayarları, dizüstü bilgisayarlar, masaüstü bilgisayarlar, iş bilgisayarları vb gruplarda tanımlanmaktadır. Tüm bu bilgisayarların ortak özelliği; programlanabilir olması, büyük kapasitede bilgi saklayabilmesi, aritmetiksel ve mantıksal işlemleri çok hızlı ve doğru olarak yapabilmesi ve isteğe uygun çıktılar üretebilmesidir. Bir bilgisayar sisteminde beş ana bileşen vardır: işlemci, bellek, giriş/çıkış birimi, sabit disk ve yazılım. İşlemci, bilgisayarın beyin görevini yürüten ve tüm komutları çalıştıran birimdir. Bir bilgisayarda çalışma alanı olan bellek ise o sistem üzerinde yapılabilecek çalışmaların sınırlarını belirlemektedir ve günümüzde bellek kapasiteleri MB (Megabyte) üzerinden tanımlanmaktadır. Bilgisayara işlemesi için gerekli bilginin girişini yapacak giriş birimi - klavye, işlem sonrası bilginin görüntülenebileceği çıkış birimi - ekran gerekmektedir. Bilginin ve gerekli yazılımların saklanacağı bir birim gerekmektedir ki bu görevi de sabit diskler sağlamaktadır. Bilgisayarın çalışmasını sağlayan, onu yaşama geçiren yazılımlar ise bilgisayarlara ne yapmaları gerektiğini belirtirler.

EMO İSTANBUL ŞUBESİ GENEL KURULU

Necdet OĞUZ

30. Olağan Genel Kurulu ile başlayan dönemde oluşturulan Şube Yönetim Kurulumuz, genel kurul öncesi vaad ettiği etkinlikleri gerçekleştirmek amacıyla çalışmalarını tamamlamış, döneme ilişkin yapacağı etkinlikleri belirlemiş bulunmaktadır. Yaşanan süreç, artık daha katılımcı, demokratik, mesleki, sosyal barışçı bir EMO yaratmak görevini koşul kılıyor. Bu arada bir takım eksikliklerimiz olduğunda bilincindeyiz. Bunları daha çok, daha nitelikli katılımı aşabileceğimiz düşüncesi ile tüm meslektaşlarımızı seçtikleri yönetim kurulları ile dayanışmaya çağırıyoruz.

EMO, Elektrik Elektronik Bilgisayar mühendislerini çatısında toplayan özerk, demokratik bir mesleki kitle örgütüdür. Bu tür örgütler dinamik, yaşayan, gelişen ve değişen canlı varlıklardır. Belirli bir işlevi yerine getirmek üzere kurulurlar. Bu arada da içinde yaşadıkları toplumun dinamiklerince etkilenirler. Eğer içinde bulundukları ortamı yönlendirmeye başlamış ve referans olma noktasına varmışlarsa bu tür örgütlerin artık kurumsallaşmaya başladıkları söylenir. Örgütümüzün eksikliklerinden biri olarak beliren ve geçen olağanüstü genel kurulla başlayan sekiz aylık dönemde altyapısı hazırlanan kurumsallaşma çalışmaları yolunda önümüzdeki iki yıl içinde kalıcı adımlar atma kararlılığında. Kurumsallaşmanın en önemli dayanaklarından biri özerkliliktir. EMO'nun siyasi iktidarlarından bağımsız bir yapı olma özelliğini titizlikle korumaya özen gösterceğiz. Çünkü siyasi iktidarlar ancak sivil toplum örgütlerince denetlenebiliyorsa demokrasinin varlığı tartışılabilir. Hedefimiz EMO'yu Ülkemizin tartışmasız sözü dinlenir bir sivil örgütü haline getirmektir.

Bunu yaparken Demokrat Mühendisleri yönetimlerde olduğu bütün zamanlarda savunulan genel ilkelerimizi savunmaya devam edeceğimizi birkez daha vurgulamak durumundayız. Bu ilkeler anımsanacağı üzere,

* Kendi özgün kanunlarından hareketle üyelerinin çıkarlarını savunan kazanılmış haklarını hayata geçirme doğrultusunda mücadele eden bir kurum olduğunu,

* Bir önceki dönemde Meslekte Birlik yönetimi sırasında olduğu gibi siyasetin yedeğinde iktidar yardağılığı yapan bir kurum olmayı reddettiğini,

* Dil, din, ırk, cinsiyet, siyasi inanç farkı

gözetmeksizin Elektrik, Elektronik ve Bilgisayar Mühendislerin özerk örgütü olduğunu,

* Bunlardan hareketle EMO özelinde üyelerimiz genelinde tüm halkımızın çıkarları için mücadele eden, ülke kaynaklarının çarçur edilmesine, bu kaynaklardan belli çevrelerin çıkar sağlamaını reddeden özerk bir kurum olduğunu içerir.

Üyelerimizin % 70'i özel ve kamu sektöründe çalışanlardan oluşmaktadır. Ekonomik ve özlük haklarını daha iyi savunmak için yapılan hak arama mücadelesi kamu sektöründe tayin, sürgün, terfi durdurma yöntemleriyle özel sektörde işten çıkartmalarla karşılanmaktadır. Bu olumsuz durum üyelerimizi iş güvencesi olmayan sözleşmelerle ülkemiz koşullarıyla bağdaşmayan düşük ücret ve kötü koşullarda çalışmaya itmektedir. Bu nedenle EMO;

* Çalışan üyelerimizin ekonomik demokratik ve özlük haklarının alınması doğrultusunda hukuksal destek veren ve kamuoyu yaratan bir kurum,

* Grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar için yürütülen mücadeleyi destekleyen bir kurum,

* Serbest çalışan üyelerin meslek onurunu koruyan haksız rekabete karşı müdahale etmesi gereken bir kurum,

* Yeni teknolojik gelişmeleri ve geliştirilen standartları üyelerimize aktarmak amacıyla çalışmalar yürüten bir kurum, olduğunu savunur.

Geçen dönemlerde olduğu gibi oda etkinliklerine aktif katkı koyan üyelerimizden oluşan Danışma Kurullarımız bu dönemde de çalışmalarını sürdürecektir, aldıkları kararlarla yönetim kurulları ve diğer kurullara yol gösterici işlevini sürdürecektir.

DEMOKRAT MÜHENDİSLER NEYİ HEDEFLİYOR.?

* Üyelerimizin meslek onurunun ve özlük haklarının korunmasını ve geliştirilmesini hedefliyoruz.

* Odamız çalışmalarına katılımın artmasını ve geniş üye kesiminin kapsamını hedefliyoruz.

* Oda çalışmalarında dar grupçu hizmet anlayışına karşı demokratik bir işleyişi hedefliyoruz.

* Statükocu yapılara karşı, çalışan ve katkıda bulunan üyelerin odada söz ve karar sahibi olmasını hedefliyoruz.

* Üniversitelerdeki mühendislik eğitiminin yetersiz olması; binasız ve öğretim üyesiz üniversiteler politikasını eleştirmeyi, YÖK'e karşı çıkmayı ve alternatif eğitim konusunda çalışma yapmayı hedefliyoruz.

* Üyelerimize meslek içi eğitim, kurs ve seminerler vermeyi hedefliyoruz.

* Öğretim üyesi ve mesleğinde çalışmalar yapan üyelerimizden oluşan bir bilim kurulu hedefliyoruz.

* AR-GE'ci üyelerimizin teşvik etmeyi ve desteklemeyi hedefliyoruz.

* Ülkemizin enerji politikaları konusunda söz sahibi olmayı ve kamuoyunun yanlış bilgi ve açıklamalara karşı aydınlatmayı hedefliyoruz.

* Ücretli üyelerimizin grevli-toplu sözleşmeli sendikal mücadelesine destek olmayı hedefliyoruz.

* Savaş tüccarlarına ve onların çığırkanlıklarına karşı çıkmayı hedefliyoruz.

* Doğuda sürdürülen kirliliğe karşı adil bir barışı desteklemeyi hedefliyoruz.

* Tüm antidemokratik kurum, yasa ve uygulamalara karşı mücadele etmeyi hedefliyoruz.

* Türk Telekom, TEDAŞ, BEDAŞ gibi haberleşme ve enerji sektörümüzün önemli kurumlarında yetkin insanlar yerine, politik tercihlerle dayalı kadrolaşmaya karşı çıkmayı hedefliyoruz.

* Doğal çevrenin ve ekolojik dengenin tahrip edilmesine karşı tavır almayı hedefliyoruz.

* İl ve ilçe temsilciliklerinin güncelleştirilmesinin ve aktif hale getirilmesini hedefliyoruz.

* İşyeri temsilciliklerinin oluşmasını ve işyeri hale getirilmesini hedefliyoruz.

* Yeni mezunlar ve halen çalışmakta olan mühendisler için iş ve meslek hayatlarında yol göstericilik meslektaşlarımızın eğilim ve yönelimlerine göre iş, işyerlerinin isteklerine uygun vasıfta eleman hizmeti yapmak üzere bir kariyer yönlendirme merkezi kurmayı hedefliyoruz.

N A S I L B İ R B Ü L T E N

Yayın Komisyonu

Şube haber bültenimiz EMO sırasında geliştirilen ilk yeniliklere yönelik eleştirilerinizle İstanbul Şubesine üye 9000'e uygulamalarıda bu sayı ile birlikte diğer önerileriniz yayın yakın meslektaşımız dışında, başlatıyoruz. Bu sayı ile çeşitli kişi ve kurumla birlikte, başlayan süreçte günlük, haftalık ya da aylık bültenimizde, ağırlıklı yayınların sürekli yazarlarına da EMO İstanbul Şb.'si ücretsiz olarak gönderilecektir. kadın komisyonu Bültenin giderleri ise reklam ücretleri ile finanse edilmeye çalışılmaktadır. üyelerimiz ve ayrıca kadın üyelerimizin hazırlayacakları bir "kadın sayfası" ile kadın meslektaşlarımızın, mesleki,

17. yüzyılda bir matbaa

Komisyonumuz, şube bültenimizin daha geniş bir gerçek okur kitlesi

Gutenberg olmasaydı, bülten olarak böyle tabletler yollamak zorunda kalacaktık.

ile canlı bir iletişim kurabilmesi amacıyla "daha okunur bir bülten" sloganı eşliğinde bir tartışma başlatmış bulunuyor. Komisyon içinde süren bu tartışmanın oda organları ve meslektaşlarımızın önerileriyle daha da geliştirilebileceği düşüncesindeyiz. Bu arayış için başta meslektaşlarımız olmak üzere, bültenimiz okurlarının öneri ve eleştirilerine açık tutacağımız tartışma sürecini dönem boyunca sürdürmeyi hedefliyoruz. Daha okunur bir bülten tartışması

sosyal, kültürel sorunları komisyonunda tartışmaya açılacaktır. değerlendirilecek ve konu Ayrıca bültenimizde hakkında oluşan görüşler ilgilenen üyelerimizin tarafınıza iletilecektir, gerekirse yazılarından oluşan bir yardımınız için odaya "sanat, kültür sayfası" başvurunuz talep edilecektir. oluşturulacaktır. Bu İletişim için (0212) 224 11 50 nolu telefondan

meslektaşlarımızın ürünlerinden oluşacak şiir, öykü, eleştiri yazılarına yer verilmesi düşünülmektedir. Bunlar dışında "üniversitelerden" köşesinde üniversitelerimizin bilimsel etkinlikleri karar ve mesleki çalışmaları bu köşede tartışılacaktır. SMM'lerden sayfasında ise serbest çalışan üyelerimizin sorun ve sorumlulukları ile bunlara ilişkin çözüm önerileri tartışmaya açılacaktır. Bültenimizde yer almasını düşündüğümüz bu

Ayışın KARAOĞLU ve Birsen DEĞİRMENDERESİ

Johann GUTENBERG
(1398-1468)

(sayesinde bizim de bir bültenimiz var)

BARIŞ, MESLEĞİMİZ VE GELECEK

Necdet OĞUZ

Onun bize ne zaman, nerede ve nasıl yutturulduğunu bilmiyorum. Bildiğim şu ki şiddet bir tohumdur içimizde. Barış tohumuyla yanyana durur ama biz, hangisine özen gösterirsek o çiçek açar. Şiddetin çiçekleri kansa, barışın insandır. İnsan kanı, damarlarında görmek ister, şiddetse her yerde... Böylece sürüp giden kör döğüşü içiçe sarmalanıp başladığı yere dönen bir örümcek ağını anımsatır. Oysa o sadece mantığı ters işleyen bir bumerangdır. Hasmı öldürür atanı ise siler. Geçmiş olmayan birine dönüşmek ölümün ötesinde bir ölüm, yaşamın berisinde bırakılmış bütün izlerin geri alınışıdır. Bu bedel, insanın insana ihanetinin karşılığı hanesine düşürülür.

Şöyle bir düşünelim, elli bin liralık bir mermi ile yaraladığımız birini, kimi zaman yüz milyonlarla sağaltmadığımız bir gerçek değildir? Yüz milyonlarla sağalttığımız birine çalıştığı fabrikada iş başı yaptırırız, elli bin liralık mermiler imal eder. O mermiler ki alınlarına potansiyel suçlu yazısı yazılmıştır. Tek düşüncesi yok edilmesi gereken insan düşüncesidir. Aylarca acılar çeken insan, insanlar yıllarca acılar çeksin diye savaş araçları üretir. Bu insanın çelişkisidir. İnsanın şuçu mermiye yazılır, mermininki yöneldiği insana... İnsanın insan olamayışında ki geç kalmışlığın faturası bir anda sahipsiz kalır. Fakat hiç bir zaman faturaya sahiplenmemek borçlu olmamak anlamını taşımaz.

Öldürmek kolaydır. Bu size bir saniyeye ve minicik bir maddi maliyete çıkar. Zor olan yaşatmaktır. Bunu analar bilir. Aylarca karnında, aylarca da göğsünde besler yavrusunu. Daha yıllar vardır bebeğin bağımsız bir insan olmasına. Daha yıllarca emek verilir ona. Bu emek, aslında iğneyle kazılan kuyunun adıdır ve

barıştır.

İkinci paylaşım savaşı hakkında yığınla yazı okumuş, belgeseller, filmler seyretmişizdir. Kırk milyondan fazla insanın ölümüyle sonuçlanan savaş, savaşa katılmayanlarda dahil, tüm dünyanın bilimde, sanatta, teknolojiye gerilemesine neden olmuş, acılar ve göz yaşları dışında tek yararlı işlevi savaşın kötü bir şey olduğu düşüncesini yaygınlaştırmış olmasıdır. Bu gün hala Hiroşimada, Nagazakide dünyamıza gelen sağlıksız nesiller 50 yıl önce savaşın kötü kalıtını taşımaktadır.

Şiddet kötü bir tohumdur içimizde. Tarlamızdaki ayırık otlarını nasıl temizlersek içimizi de öyle temizlemedikçe acılar dinmeyecek, savaşlar bitmeyecektir. Yine ölüm haberleri duyacak, belli saatlerde okunan ezanlar gibi kanıksadığımız sesli ölüm ilanlarına dönüşecektir.

İnsana giden yolda barış, kilometre taşlarının en önemlisi ve insana gidişin temel kavramlarından biridir. Öldürmenin bu kadar kolay, yaşatmanın zor olduğu bir dünyada biz, Elektrik Mühendisleri elektrik, elektronik, bilgisayar teknolojisini geliştirmek için kafa emeğimizi, ülkemizin ve insanlığın barışçı geleceğine adanmış istiyoruz. Bu nedenle konutlara, fabrikalara, işyerlerine enerji taşıyor, elektronik cihazlarla yaşamı daha kolay kılmaya çalışıyoruz. Bilgisayarlarımızla bilgi toplumunu yakalamak istiyoruz. Bu nedenle biz, tasarlama ya,

çizmeye ve yapmaya adanmış kalemimizin bu kez yıkmaya yönelmesini istemiyor, aksine ülkemizde ve dünyada adil bir barış için mücadele vermenin gereğine inanıyoruz.

Ülkemiz, savaştan çıkarı olan güçlerce her gün biraz daha karanlığa itilmektedir. Birbiri ardısıra gencecik insanlarımız devriliş düşmekte, fakat biz, sadece cenaze törenlerinde onların aziz anıları önünde saygı göstermekteyiz. Onlar henüz yaşıyorken yapacak bir şeyimiz yokmuydu diye neden sormayız kendimize? Onlara güvenle bakacakları aydınlık bir gelecek için düşüncelerini ve planlarını sormak ve o doğrultuda onları desteklemek adına bir şey yaptık mı? Hiç değilse onları yaşatmak için ne yaptık? Biz yataklarımızda rahat uyuyalım diye onlar vatani bekleyeceklerdi. Oysa, biz yataklarımızda rahat uyurken onlara birbirlerini öldürtüyorduk. Ama ölümlerimizin başucunda inan olsun gözlerimizi birbirimizden ayıplarımız gibi kaçırdık. Sonra da vicdanlarımızı rahatlatmak adına ".....'ler ölmez!" belgilerini attık. Savaşan çocuklarımızın analarını biraraya getirebilseydik eminim birbirlerinin çocuklarını bağırklarına basarlardı,

yaralarını sararlardı. Oysa biz, sadece doğuşen tarafların döğüşürücülerinin gazete başlıklarıyla birbirlerine meydan okuyuşlarını izledik. Hiç biri kesesinden harcamıyordu, bu nedenle de kolay harcıyordu. "Kökünü kazıyacağız" diyordu biri, "Nah kazırsın" diyordu öbürü ve her ikiside uzağı gören bakışlarıyla ellerindeki kanı göremiyordu. Böylece imam efendinin kaldırdığı cenaze namazları yaşamlarımızı mezarlıklara taşıyan cenaze arabalarını besledi, durdu. Bizse burdan ancak şu sonucu çıkardık; "Şehitler yaşayanların kökleridir." Köksüz kalmaksa öksüz kalmak gibidir. O halde ölümler vatanımızın gerçek sahipleridir. Böylece biz yaşayan günahkarlar ölümlerimize dua etmekle yetindik. Hatta kimilerimizin çocuklarının boğazda askerlik yaptığını sanırken gerçek görev yerinin Amerikada olduğunu da bir rastlantı sonucu öğreniverdik.

Dünyanın pek çok yerinde ve bizde de tıp eğitimini tamamlayan çiçeği burnunda doktorlara Hipokrat yemini ettirilir. Bu yeminin bir bölümü şöyledir; "Din, milliyet, ırk, parti ve toplumsal sınıf kaygılarının görevimle hastam arasına girmesine asla izin vermeyeceğim. İnsan yaşamına ana karnına düştüğü andan itibaren mutlak bir suretle saygı duyacağım. Tehdit altında bile olsa tıp bilgilerimi insanlık yasaları aleyhinde kullanmayı reddedeceğim." Ben burada şunu önermek istiyorum. Bu yemin; "Din, milliyet, ırk parti ve toplumsal sınıf kaygılarının bireyselliğimle insan kavramı arasına girmesine asla izin

vermeyeceğim. İnsan yaşamına ana karnına düştüğü andan itibaren mutlak bir surette saygı duyacağım. Tehdit altında bile olsa insani birikimlerimi ve yeteneklerimi insanlık yasaları aleyhinde kullanmayı reddedeceğim." şeklinde değiştirmeli. 18 yaşını dolduran her bireye okutularak birer insanlık sertifikası verilmelidir. Bu yemini etmemiş insanlara ergen gözüyle bakılmamalıdır. Belki o zaman silahları tarihi "utanç" müzelerinde, barış çiçeklerini ise eski savaş alanlarında görebiliriz.

Şöyle bir düşünecek olursak kirli savaş ülkemizin Güneydoğusunda durmaksızın can almakta, birbiri ardısıra -Türk ya da Kürt- ülkemizin insanları öldürülmektedir. Resmi verilere göre bu bölgede süren çatışmalar için 1.370.000.000.000.- TL/gün para ayrılmaktadır. Bu paraya batı bölgelerimizde alınan önlemler için yapılan harcamalar dahil edilmemiştir. Bununla her gün, yaklaşık 450 km, 35 KV beton direkli çift devre Hawk iletkenli K3 izolatörlü ENH tesis edilebilir. Yaklaşık 550 ad. binası ile birlikte 35/94 KV, 1000 KVA trafo merkezi tesis edilebilir ki yalnızca bu; yaklaşık 2500 000 nüfuslu bir kentin konutlarının enerji gereksinimine denk düşer. Ertesi günkü harcama ile aynı kentin tranşesi dahil, 4x6, 3x35+16, 3x120+70 kesitli, NYFGby tipi kablolarla 650 km'lik AG besleme sistemini tamamlayabilir ve bir sonraki günün sadece yarım saatlik harcaması ile yine aynı kentin 2000 adet sokak aydınlatması direği ile aydınlatılmasını sağlayabiliriz.

Böylece İzmir ilimizin nüfusuna denk, planlı bir kentin 35/0,4 trafo merkezleri, bu merkezler arası ENH (35 KV) taşıma sistemi ve sokak aydınlatması dahil tüm konutların kofralarına kadar enerji sağlamamız bizim Güneydoğuda 3 gün ve yarım saatte harcadığımız paraya denk düşmektedir. Doğal ki planlı olmayan, kopuk bölgeler halinde kentleşmiş yerleşim bölgeleri için bu harcamaları "2-3" çarpanı ile çarpmak gerekecektir.

Bu gün ülkemizdeki bütün üniversite öğrencilerinden alınmak istenen har(a)çların 3 günlük silah harcamasına eşit olduğunu eli kağıt tutan herkes kolaylıkla hesaphyabilir. Galibi belirsiz bir savaş, mağlubu belirli taraflar demektir. Bir Pirus zaferi karşılığında birbiri ile döğüştürecektir genç insan bulamayacağımız gün, hepimiz ışıklarımızı söndürüp içimizdeki karanlığı dışımızdakine boğdurmaya çalışacağız. Oysa böylesi bir zamanda karanlığın en koyusu bile içimizdekenden daha ışıltılı olacaktır.

Biz, barış istiyoruz. Siyasi çözüm istiyoruz. Ülkemizdeki tüm etnik kökenlerin dostluğunu, kardeşliğini, barış içinde birlikte yaşamak isteyen herkesle birarada yaşamak istiyoruz.

Bunu ülkemiz ve halkımız için istiyoruz, ama aynı zamanda mesleğimiz ve meslektaşımız için de istiyoruz, ama;

İ S T İ Y O R U Z .

35. EMO GENEL KURULU YAPILDI

Alaettin ANAHTARCI

Odamız 35. dönem olağan genel kurulu 29-30-31 Mart tarihlerinde ANKARA TEDAŞ KONFERANS salonunda yapıldı. 360 delegenin katılımlarıyla gerçekleştirilen genel kurul şubemiz yönetim kurulu üyesi Alaettin Anahtarcı'nın Divan Başkanlığına seçilmesiyle başladı.

Genel kurulun iki gün süren görüşmelerinde Enerji, Özelleştirme, Nükleer Santral konuları tartışılarak bu konularda EMO'nun görüşleri oluşturuldu. Ayrıca odamız tüzüğü'nün günün koşullarına uyarlanabilmesi için tüzüğümüzün 67 maddesi gözden geçirilerek yenilendi. Çalışmalarını temsilcilik düzeyinde yürüten Denizli ve Gaziantep temsilciliklerimizin şube olması kararlaştırıldı. Üye aidatları 1996 yılı için 100.000 TL/ay, 1997 yılı için 150.000 TL/ay olması Genel Kurulca uygun görüldü. Şube gelirlerinin, %15'i merkez hissesi, %2'si de yayın fonu hesabına aktarılması kararlaştırıldı. Odamızın personel ve mali işler yönetmelikleri tartışıldı. Kabul edildi.

Ülkemizin elektrik enerjisi politikaları tartışılarak bu konuda hazırlanan rapor oybirliği ile kabul edildi. Raporun içeriğinde, ülkemizin bu gün elektrik üretiminde sorun olmadığı iletim ve dağıtım hatlarında gerekli yatırımların yapılması gerektiği, ülkemizin sanayi

hızına bağlı olarak planlanan santral ve diğer tesislere yatırım yapılmaması halinde 1997 yılı sonlarına doğru programlı elektrik kesintileri olabileceği; Bu durumdan yararlanmak isteyen çevrelerin doğalgaz çevrim ve nükleer santraller dayatmasına kalkışabilecekleri, dolayısı ile odamızın bu konuda daha aktif bir tutum takınması gerektiği genel kurulumuzca kabul gördü. Yönetim kurulunun çalışmalarını bu rapor doğrultusunda yürütmesi Genel Kurulumuzca karara Nükleer Santraller ve Sorunları Komisyonu raporunda kısaca, Nükleer Santrallerin gerek kuruluş ve gerekse işletme maliyetlerinin yüksek olduğu, bu teknolojinin güvenilirlik sorunlarını aşamadığı, ülkemizde kullanılmayan hidrolik ve termik potansiyelimizin sonuna kadar değerlendirmeden bu santrallerin gündeme getirilmemesi ayrıca nükleer teknolojinin tamamıyla dışa bağımlı olduğu, çevre sorunları yaratacağı, bu konuda odamızın üzerine düşen görevi gereğince yerine getiremediği, Akkuyu Nükleer Santrali kurulmasına karşı daha aktif davranılması ve hatta çevremizdeki Ermenistan, Rusya ve Bulgaristandaki Nükleer Santrallerin potansiyel tehlike olarak görülmesi bunların kapatılması yönünde kamuoyu oluşturulması gerektiği belirtildi.

T'nin özelleştirilmesi konusunda Genel

Kurulca oluşturulan komisyon raporu da Genel Kurulda tartışılarak kabul edildi.

Bu raporu da kısaca özetlersek, özelleştirmenin, Türkiye'nin yaşanan devlet işletmelerinin sorunlarına gerçek bir çözüm değil, aslında sermaye sınıfının sorunlarını çözmek için dayatılmış, emekçilere karşı ideolojik bir saldırı olduğu, odamızın çalışmalarında bu durumu gözönünde bulundurması T'nin özelleştirilmesi ile 5-7 milyar doları aşan gelir elde edileceği, bu gelirle 70 milyar doları aşan dış borçların faizlerinin ödeneceğini, ancak devlet tekelinin kınarak uluslararası tekel oluşturulacağı bunun sonucu olarak da haberleşme hizmetlerinden yararlanma eşitliğinin ortadan kalkacağı, TV aktarıcı verici istasyonları, posta hizmetleri, telgraf ve telex hizmetleri için uygulanan subvansiyonların ortadan kalkması için bütçeye yük geleceği belirtilmektedir.

Genel Kurulumuzda alınan bir başka kararla da hazırlanan bu raporların çoğaltılarak tüm üyelerimize gönderilmesi yeni yönetim kuruluna görev olarak verildi.

Üçüncü gün yapılan seçimler sonucu **Odamız Yönetim Kurulu** üyeliklerine, Asım RASAN, Ali YİĞİT, Musa ÖZTUFAN, Cengiz GÖLTAŞ, Kubilay ÖZBEK, Behram BİLGİ, Nafiz ÜNLÜ, yedek üyeliklere Tahir ÇİÇEKÇİ, Tevfik OKUMUŞ, Hüseyin ÖZDEMİROĞLU, Hilmi GÜVEN, Ruşen SARP, Nevzat ÇELTEK, Yakup AKYOL seçilmişlerdir.

Odamızın **Denetleme Kuruluna** ise Mehmed AYSAN, Kubilay BECERİK, Salih ÇELİKEL, A. Levent ÖNAL, Mustafa ÖZDEMİR; Odamız **Onur Kuruluna**, Sırdas KARABOĞA, Avni GÜNDÜZ, Haydar KAÇMAZ, Cem KÜKEY, Tuncay ATMAN; **TMMOB Yönetim Kuruluna** aday olarak, M. Naci TEMELTAŞ, Selçuk ESEN, Asım ESEN, Asım RASAN; **TMMOB Yüksek Onur Kuruluna** aday olarak, Ahmet A. VAROL; **TMMOB Denetleme Kuruluna** aday olarak İbrahim AKSİN seçilmişlerdir.

35. EMO GENEL KURULU YAPILDI

EMO İSTANBUL ŞUBESİ ETKİNLİKLERİ

A.Mithat KARAOĞLU

Etkinliklerden zamanında ve düzenli haberdar olabilmek için, EMO'daki adres, telefon, faks numaralarımızı güncelleştirin, değişiklikleri gecikmeden bildirin.

Şubemizin 30.Dönem etkinliklerinden bazı başlıklar, aşağıda tarih sırasında verilmiştir.

3.4.Şubat:EMO İstanbul Şubesi Genel Kurulu

16.Mart:Ankara'da EMO koordinasyon toplantısı.

20.Mart / 25.Mart:Merkez Genel Kurulu delegeleri ile toplantılar.

29.30.31.Mart:EMO Merkez Genel Kurulu.

5.Nisan:BEDAS önünde elektrik zamlarına ilişkin basın açıklaması

6.Nisan:Şube Eğitim Merkezinde, gazetelerin bilgisayar kampanyalarına ilişkin basın açıklaması.

8.Nisan:Şube Eğitim Merkezinde TMMOB-İKK toplantısı ve tanışma kokteyli.

13.Nisan:Şubemize bağlı temsilcilikler ile toplantı.

13.Nisan:Türkiye'de Toplam Kalite Yönetimi Sempozyumu. Sn.Ahmet AKKUÇUK tarafından yönetilen sempozyuma konuşmacı olarak, TSE'den Sn.Cemal VAROL, Sn.Halil AGAOĞLU, TUBİTAK -dan Sn.Dr.Nafiz UNLU, Kalite Merkezi'nden Sn.Halil ÇELİK, SIEMENS-SIMKO'dan Sn.Hanife URAL katıldılar.

19.Nisan:Yıldız Teknik Üniversitesi'nde, öğrenciler ile birlikte düzenlenen "Elektrik Mühendisliği" konulu toplantı. Odamız adına Sn.Alaettin ANAHTARCI, Sn.Atilla ERDOĞAN, Sn.Aydoğan ÖZDEMİR katıldılar.

24.Nisan:Şube Eğitim Merkezinde Chernobil'in 10.yılı dolayısıyla panel. Konuşmacı olarak Sn.Ünal ERDOĞAN ve Sn.Emet DEĞİRMENCI katıldılar.

11.Mayıs:"Elektrik Tesislerinde Topraklama" semineri, İTÜ Elektrik Elektronik Fakültesi Öğretim Üyesi, Sn.Y.Doç.Dr.Özcan KALENDERLİ tarafından verildi.

12.Mayıs:Tiyatro Tİ - Adam Adamdır oyunu organizasyonu. 50 üyemiz katıldı.

EMOFAKS

Şube yönetim kurulumuzun, üyelerle iletişimin hızlı ve güncel olabilmesi doğrultusunda başlattığı EMOFAKS yayını düzenli olarak sürdürülmektedir. EMOFAKS, her Çarşamba

üyelerine otomatik olarak faks ile gönderiliyor.

Faks bültenimizdeki konular aşağıdaki gibi düzenlenmektedir:

*Elektrik, elektronik, bilgisayar sektöründen haberler,

*Enerji ve enerji politikalarından haberler,

*Şöyleşi, panel, sempozyum, kongre duyuruları,

*SMM'lere duyurular,

*Basın açıklamaları

*İş ve eleman ilanları

*Ürün tanıtımları

*Üyelerimizden haberler

*Güncel olaylar

*Komisyon çalışmalarından haberler

EMOFAKS'ın size düzenli ulaşabilmesi için faksınızın otomatikde olması veya mesai saatleri dışında otomatikte alınması gereklidir.

EMO İHALE

EMO İHALE adıyla çıkardığımız faks bültenimiz iş ihale haberlerinden bilgilensin. İsteyen üyelerimize yöneliktir. Dileyen üyelerimiz faks numaralarını sekreterliğe bildirerek bu bültene abone olabilirler.

Faks sayfasında şunları bulabilirsiniz.

*Elektrik, elektronik, bilgisayar konusunda yerli ve yabancı ihaleler

*Yerli yabancı mal talepleri

*Ortak arayanlar

*Distribütörlük vermek isteyenler

LOKAL

Lokalimiz 14:00'den saat 22:00'ye kadar açıktır. Boğaza karşı çay ve kahve içerek süreli yayınları okuyup, kütüphaneden faydalanabilirsiniz. Sıkça da toplantılar olmaktadır. Gelmeden önce toplantı olup olmadığını öğrenebilirsiniz. Böylelikle ilginizi çeken bir toplantıya da katılma olanagınız olabilir.

İNDİRİMLER

EMO Üyelerine çeşitli firmaların ürün ve hizmetlerinden indirim sağlama çalışmalarımız başlamış olup, şimdiye kadar anlaşma

sağlanmış olan firmalar aşağıda listelenmiştir. Bu listeye yeni firmalar eklenebileceğinden, güncel listeyi şubemizden edinebilirsiniz.

Aşağıdaki firmalar ile yapacağımız alışverişlerde, 2000 yılına kadar geçerli olan EMO kimlik kartını gösterdiğiniz takdirde, belirtilen oranlarda indirim alabilirsiniz.

COMPUK BİLGİSAYAR Ltd.

İndirim Oranı:%10
Mühürdar cd. Köşem apt. No:61/3
Kadıköy
Tel : (0216) 337 69 17
Faks: (0216) 349 31 53

LEVENT&AS GİYİM TİCARET

İndirim Oranı: Takım elbiselerde %15, diğer ürünler de %20
Halaskargazi cd. No:248 Osmanbey
Tel : (0212) 241 08 07
Faks: (0212) 232 95 34

DİLSON OTELİ

İndirim Oranı:%50
Sıraselviler Caddesi. No:49 80090
Taksim
Tel : (0212) 252 96 00
Faks: (0212) 249 70 77

KAMİL KOÇ OTO A.Ş.

İndirim Oranı:Şehirlerarası yolcu taşımada %10.

KONTUAR TURİZM A.Ş.

İndirim Oranı:Yurtdışı uçak biletlerinde %4.5, Yurtiçi uçak biletlerinde %3.
Cumhuriyet Caddesi. No:283 80230
Harbiye
Tel : (0212) 231 15 46
Faks: (0212) 233 81 93

ALMAN HASTANESİ Universal Hospitals Group

Kadıköy Vatan %15
Tel : (216) 326 06 55
Faks: (216) 339 23 71

Aksaray Vatan %15
Tel : (212) 534 86 00
Faks: (212) 534 13 76

Merter Vatan %10
Tel : (212) 557 89 90
Faks: (212) 556 62 39

Bursa Vatan %10
Tel : (224) 220 10 40
Faks: (224) 222 84 07

Alman Hastanesi (Taksim) %20
Tel : (212) 293 21 50
Faks: (212) 252 22 28

Bahçeşehir Sağlık Merkezi %10
Tel : (212) 669 11 98
Faks: (212) 669 1199

24-Nisan 1996 Çenobil'in 10. yılı nedeni ile yapılan toplantı'dan

13-Nisan 1996 I.Temsilcilikler toplantısı'ndan

13-Nisan 1996 Toplam Kalite Yönetimi Semineri'nden

8-Nisan 1996 İKK toplantısı'ndan

6-Nisan 1996 Bilgisayar kampanyaları ile ilgili Basın Toplantısı'ndan

19-Nisan 1996 Yıldız Üniversitesinde toplantı

M Ü H E N D İ S

Necdet OĞUZ

Kağıt denince aklıma çocukluğum, çocukluğumun o ilk okuma kitapları, onlardaki renkli resimler ve bu resimlerdeki küçük, sağlıklı, mutlu aynı zamanda tertemiz giysili köylü kızları gelir. Bunlar, dallarında kocaman, gülümseyen kırmızı elmalar sallanan ağaçların altında durmaktadır. Kollarında birer sepet vardır. Sepetlerde ağaçlardakine benzer kırmızı elmalar doludur. Gökyüzü masmavi, yeryüzü ise yemyesilidir. Bu sağlıklı köylü kızlarının böyle içlerinden geldiğinde gülümseyebilmeleri, havanın da ılık olduğunu göstermektedir. Çamurlu, soğuk bir elma bahçesinde hastalıklı benizli, mutsuz, yoksul giysili elma toplayan küçük köylü kızları göz estetiğimizi bozmasın diye düşünen büyüklerimiz, yaşamın bize bir şölen havası içinde sunulacağı müjdesini vermek istemiş olmalı ki bu gün hala kağıt denince aklıma bu görüntü gelmekte ve içimi ısıtmaktadır.

Evet kağıt denince aklıma, yaşamım boyunca okuyabileceğim okulların en sonuncusu -tabii kendi koşullarımla sınırlı olan- bittiği gün elime tutuşturulan ikinci önemli kağıt gelir. Onun öyküsüne gelince klasiktir, bir çoğumuzun yaşadığıdır, bu nedenle sıradandır. Yine de yaşamımızda önemlidir. Yine de yaşamımızda yaşamımızı değiştirir. Buna karşın hamurunun üstün özelliğini saymazsak kağıt olarak sizin dışınızda bir değer ifadesi taşımaz. Yalnızca her anımsadığınızda zamanın değiştirmekte olduğu yüz çizgilerinizde belli belirsiz bir yumuşama olur. Bu, gülümsemekle hüüzlenmek arasında ama ne birine yakın, ne ötekine uzak, ortada, dengede bir yerde kararsızca durur. Sonra solar, yiter. Aynada geriye aşına gözleriniz kalır. Artık siz ve gözleriniz karşı karşıyasınız. Sorup sorabileceğiniz bütün sorular aranızda durmakta ve size en çok sor-

duğu soru şu olmaktadır: "mutlu musun?" "....."

İşte bu ikinci kağıdın sizin de yakından tanıdığımız öyküsü tam da bu noktada başlar;

O gün, orada bu kağıdın ne mene bir kağıt olduğunu yakından bakarak anlamının olanaksızlığını düşünmek-sizin onu gözlerime yaklaştırdım. O ki ilk bakışta ondaki sihri kavrayamamış olabilirdim. Sanırım lüks kuşe tabir edilen pahalı, ithal bir kağıttı. Ama ondaki asıl giz, "Bay Özer Yılmaz, 19../19.. Güz döneminde iyi derecede mezun olarak Mühendisliği diploması almaya hak kazanmıştır" cümlesine yedirilmişti. "Allah Allah" dedim kendi kendime "Bende hiç bir şey değişmedi sanki, ama yine de mühendis oldum." Henüz daha o sabah, her şey en ince ayrıntısına kadar aynı iken törende bana uzatıldığı anda sihirli bir değneğe dönüşüveren o kağıtla her şey değişivermişti. Çünkü birdenbire bedenimdeki bütün hücrelerin bir-biriyle yer değiştirdiklerini sandım. Elime törenle tutuşturulan bu kağıt parçasını aslında bir meşaleye dönüştüren ben olmuştum. Çünkü yanmakta olduğumu hissettim. Sonra arkadaşlarımdan bana o an yüzümün kıpkırmızı kesildiğini söylediklerini anımsıyorum. "Sahi yeri gelmişken -mühendis- sözcüğünün baş harfi büyük harfle mi yazılır?" Neyse, sonra aynaya baktığımda ikinci kez şaşkınlıktan aptallaştığımı anımsıyorum. Bu adamı iyi tanıyor olmalıydım ki yüzünün en ince ayrıntısını ve hangi duygu ya da düşüncenin yüzünün neresinde minicik bir seğirmeye ya da ifadeye yol açabileceğini de ezbere biliyordum. Demek ki o bendim. Bedenimdeki bütün hücreler yer değiştirse de burnumun yerinde ayak basparmağım yoktu. Görüntüm aynı kalmıştı, değişmemiştim. Tek değişen artık öğrenmiş biri olduğumda, öğren-

ci, yani öğrenci değil... Artık hocalarıma ve öğrenmeye gereksinmeyecek, fakat yapacaktım. Otobüse pasoyla binmeyecek, para kazanacak ve istediğim gibi harcayabilecektim. İstediyim giysiyi alacak, istediğim meyhanede demlenebilecek, kız arkadaşım ile gönümce eğlenebilecektim. Bunları beni mühendis yapıveren altıyüz santimetre karelik bu lüks baskı kağıtla birlikte eve yollarırken düşünüyordum. Yanımda yöremde gelip geçen insanlar, benim neler düşündüğümü üstelik mühendis olduğumu bile bilmiyorlardı.

Aniden büyüyor adımlarım, sıklaşıyor da... Evet, ben olmasa trenler çalışmaz, yapılar yükselmez, bilgisayarlar susar, köprüler, okullar yapılamaz, tarlalar, ormanlar istenildiği gibi yeşermez, madenler bulunmaz, alışmalar alışmaz olur. Koşmalıyım, işleyen çarkları hızlandırmak, işlemeyenleri işletmek için koşmalıyım. Ülkem, halkım için, anneler ve genç kızlar için, öğrenciler, köylüler ve işçiler için koşmalıyım. Payıma düşene sarılmak kadar soluk soluğa koşmalıyım, koşmalıyım. Ulusumun ve ülkemın kıt kaynaklarına onca yoksulluk ve acılara karşın bu şansa erişmiş olmanın bedelini bir kez değil, on kez ödesem bile borcumun tamamını ödemiş saymamalıyım kendimi "Bekle beni İstanbul" şarkısını çok severim. "Bekle beni, geliyorum, hem de koş koş..."

Elinde bir kağıt parçası, çılgınca koşan bu zibidi de neyin nesi? diye söylenen teyze evinin balkonundan baka kalmış sonra da halılarını silkelemeye devam etmişti. Küçük bir kız çocuğu rüzgarımdan kış üstü düşmüş, doğrulmaya çabalıyordu. Bir manavın tezgahından portakallarını düşürmüş, ardımdan fırlatılan "La havle..." sözcükleri duymuştum. Bir kadının çantasına çarpmış sonra da evime varmıştım. Hava alabildiğine güzel, her

şey olabildiğine mükemmeldi o sabah. Zerzavatçının bed sesi bile bana başarılı bir tenor'un insana ılık bir bahar akşamı pürüzsüz bir gökyüzüne asılı bir avizde saçılmış bin bir pırıltılı kristal parçalarını çağrıştıran yıldızları anımsattı. Belli belirsiz gülümsediğimi ama o kristal parçalarının bir anda dağılıp yokolduğunu bir daha hiç bir zaman bu duyguyu yaşayamayacağımı düşündüm.

Sonrasını siz de biliyorsunuz ya; o an işte bu kısacık duygulanma anını takiben ilk işim aynaya bakmak olduğu andı. Hani, kendimi hemen tanıdığım, yani hiç değişmediğimi gördüğüm o an...

İşte burası olmalı. "Kendinden emin ol, sıkı dur" demişlerdi. "Çok önemsemiyor gibi, bulunmaz Hint kumaşymış gibi kas kendini." "Sakin aza fit olma." "Deneyimsiz olduğuna çaktırma, öğrenciyken çalıştın, biliyorsun bu işi tamam mı?" "İyi giyin, konuşmalarında ölçülü ol, çelişkili şeyler söylememeye özen göster."

Aşağı yukarı bunlardan ibaret olan dostların önerilerine yanıtım; "Hi, hi evet..." olmuştur. Bütün bu bilgi ve deneyimler ışığında içeri girdim. Bu benim ilk iş başvurumdu. Kapılar nezaketle açılacak, oturanlar ayağa kalkacak, ince bir alçak gönüllülükle mesleğimi yüz hatlarımdan çıkarmış olan sekreter hanım beni derhal içeri alacak ve baş patronla görüştürecekti. Sonra hemen dolgun bir maaşla işe alınacak ve rahat edecektim. Ülkemin kalkınması için projeler üretecek, yapacak, yönetecektim. Ülkemin kıt kaynaklarına karşın bütün bunlar için yetiştirilmiştim. Geleceğe güvenle bakıyordum. Ama öyle olmadı. Kapı hoyratça açıldı. Çünkü kapı aralığından bakan odacı, yüzümde önemli insanlara has bir ifade göremediğinden önemsememişti. Bu talihsiz an, beni daha sonraki günler insan yüzündeki mühendis ifadesi üzerine araştırmaya itecekti. Ona iş için geldiğimi söyledim. "Geç içeri" dedi. Bu ifadenin arkasından doğrusu bir el

ense bekledim, gelmedi. Sekreter hanım meramını öğrenene kadar en az on soru sordu ve çiğnediği çikletini ez ez üç kere patlattı. Sonra en az yarım saat Personel Müdür Yardımcısının kapısında bekletildim. İçeri girdiğimde yüz ifadesi olmayan biriyle karşılaştım. Mavi gözleri bende Amerikan bayrağı hissi uyandırdığı için mi yoksa heyecandan mı bulanmıştı midem, ayırımsayamadım. Yalnız bir sürü ahret sorusundan sonra sadede geldi ve "sana sonucu bildiririz" dedi. En çok ta it oğlu itin babasının oğluymuşum gibi bana "sen" diye hitabetmesine bozuldum. Tabii açtım ağzımı yumdum gözümü. Ben böylelerine pabuç mu bırakırım? İnat edeceğim, göreceksiniz trenler, uçaklar yine çalışacak, yapılar yine yükselecek hem de yeşili boğmadan, yine bilgisayarlar belleklerini bilgiye boğacak, yemin ederim.

Yıllar ve yıllarca dirsek de çürütse, mühendis de olsan kimse senin için özel bir şey yapmıyor. Saygı da sevgi de göstermiyor. Sürüyle işe başvurup, sürüyle patrona dil de dökse bütün kapılar yüzüne kapanabiliyor. Peki ama yanlış nerede? Bütün söylenenleri uygulamadım mı? Kendinden emin, ölçülü, dengeli ve çelişkisiz konuştum. Kravatıma, takım elbiseme ve taze bilgilerime karşın olmadı

işte... Ne yapayım
yeter artık
diyelim
geliyor
zaman

zaman.
Ama yetmiyordur.
Yaşadıkça ümit
bitmesin diye yetmiyor herhalde...

Kimse iş vermiyor mühendise.

Bedeninin bütün hücreleri yer değiştirse de kimse farkına varmıyor bunun. Yeri gelmişken, öğrendim ki mühendis sözcüğünün baş harfi küçük harfmiş... Bende kızdım, sokağa çıktım, yürüdüm. Denizi seyredeceğim. Denizden iş isteyemem. Bu gün 6 Mayıs, işsizliğimin altıncı ayı, bu gece sabaha karşı katledildiler. Denizden iş isteyemem... Yine de severim onu. Bu mevsim Marmara güzeldir. Martılar çılgın gibidir. Bereketlidir su. Balıkçı kayıkları bir iner, bir çıkar, kendi sehpasını tekmeleler gibi, rüzgarın musikisi ne gece ne gündüz diner ve bütün balıkçılar ya türkü söyler ya şarap içer ve hemen hepsi sigara tiryakisidir.

Yürüdüm ve Galata köprüsünde durdum. Sonra boğaza açılışım Eminönünden vapurla. Bu kenti, akın akın, çizik çizik yokuşlarla denize koşan bu kenti seyrederim. Dünyayı ilk tanıdığım sokaklara dalan yağmacılarla düşsel bir savaşa dalarım. Kesilen yüz yıllık ağaçların, yıkılan bin yıllık binaların, yasalara uymuş olmak için değiştirilen yasaların yasa tanımazlığı önünde istila edilen acaba İstanbul değil de biz miyiz diye düşünürüm. Sonra da demiri ve betonu böyle sorumsuzca kullanan meslektaşlarımdan yine de bir işleri olmasına şaşarım.

Kendilerinden
istenen şey-
leri

yaparken
yüreklere
sızlasa da bir işleri
olmasının doyumunu çok görürüm
onlara. Sonra onların da çözülmesi
gerekten sorunları olduğunu

düşünürüm. Kendilerine dayatılanı yapmak zorunda mıydılar? Neden? Bu soruları peşpeşe sordüğümüzda ardından "Bizi irademiz dışında bu güç, nasıl bir güç ki binlerce, hatta onbinlercemize boyun eğdirebiliyor?" sorusuna sıra geliyor. Bu güç, emeğin gücü olmamalı... Sermayenin, vahşi kapitalizmin dişleri ve onun aralıklarından sızan kan bizim kanımız, ülkemizin, halkımızın kanı olmalı, bilimin, teknolojinin, sanatın kanı...

Gemilerin sıra sıra Sarayburnundan Marmaraya, Marmaradan Karadenize kayıp gitmesine şaşıtm. Arabalar gidiyor, bir uçak yeni caminin minareleri arasından arada beyaz bir çizgi bırakarak masmavi bir gökyüzünü ortasından ikiye ayırmak ister gibi uçuyor, telsizli bir polis çalımı çalımı yürüyordu. Oysa ben, bensiz köprüler yapılamaz, uçaklar uçamaz, telsizler çalışmaz sanırdım. Bensiz dönemez sandığım dünyanın bana rağmen dönüyor olmasına da şaşıtm.

Haliçe çevirdim gözlerimi. Onunla ikimiz aynı türküyü söylüyor gibiyiz. O, kirli sularından, ben işsizliğimden sıyrılıp, bir türlü açık denizlere kavuşamıyoruz. İnsanların, hayvanların, fabrikaların, teknelerin, mezbanın acı sularına, asitine, amonyakına, kanına, iliğine, salgısına, kimyasalına, ne kadar pisliği varsa ona katlanmak zorundaydı Haliç... Çünkü Sadabadden Sefalete en kısa yoldu o... O da kapitalizme kurban edilmişti. Herşeyken bir hiç oluvermenin gözbebekleriyle gözgöze geliverdik. Hiç bir zaman açık denizlerle kucaklaşamayacak kirli sularına bakışlarımla ben de senin gibi umarsızım demek istedim. Kentin eski bir Belediye Başkanı'nın kirli sarı göz rengiyle baktı ama tek söz olsun söylemedi. Sanki bu suskunlukla kendisinin hiç bir zaman açık denizlere ulaşamayacağını, insanlarınsa günün birinde mutlaka birbirlerine kavuşabileceklerini söylemek istiyordu. "Ama nasıl?" dediğimi anımsıyorum. Sonraki bakışları "onu da sen bul..." anlamına mı geliyordu? Bu sözdeki

gizil gücü çözmeliyim, çözmeliyim bu gizi. Kalabalıklardaki gizil gücü düşündüm. Eminönündeki yaya geçidine doğru yürüdüm. Oradan insanları seyrettim. Yedi başlı bir canavara benzeyen kalabalıkta her baş kendi ayaklarına farklı emirler veriyor, ayaklarsa böyle bir durumda ne yapacağına karar veremiyordu. Genç, yaşlı, uzun, kısa, şişman, zayıf, sarışın, esmer, şapkalı, şapkasız, çantalı, çantasız, memur, köylü, esnaf, seyyar satıcı, işçi, işsiz, binlerce, on binlerce, on binlerce ve daha çok insan bir karınca yuvasından dağılmış gibi öteye beriye saçılıyorlardı. Düzensiz dalgalar gibiydiler. Henüz mendirekleri aşamaz, barajları yıkamazlardı. Bu kaynayan kalabalık Marmara gibi anilodoslarla patlayan dalgalarca etkisizdi. Bu ağır suçun cezası yenilgi, bir daha ve hep yenilgiydi. Onların fitillerini ateşleyecek şey neydi? Ne olmalıydı? "Evet evet, örgütlülük!" O ana kadar beklediğime şaşıtm, lanetledim kendimi. Karaköy'e doğru hızlanarak yürümeye başladım. Beni bekliyordu insanlar. Kadınlar, çocuklar, genç kızlar, delikanlılar, dedeler, seyyar satıcılar için, esmer ve sarışın, kısa ve uzun insanlar için memurlar ve işçiler, teknik elemanlar ve mühendisler için koşuyordum. Kalabalığa karşı, arımdan seslenenlere, araçlara karşı koşuyordum. Bu ikinci koşumdu ve bu kez ne için koştuğumu biliyordum. Sonra varmak istediğim yere geldim. Dış kapıdan içeri girişte daha hemen oracıkta "..... Mühendisler Odası" yazısını okudum. Kapıdan girdiğimde uzun süredir ilk kez biri: "Hoşgeldiniz, buyrun" diye karşıladı beni. Bu güler yüzlü adamın kırk yıllık bir dostum olduğunu düşündüm bir an. Bu insanları tanıyordum sanki. Cesaretimi toplayarak "Odanıza kaydolmak istiyorum." dedim. "Şu tarafa buyrun" dediler. Gösterilen yöne doğru yürüdüm. Duvarlarda asılı meslek içi eğitimin önemi konusunu işleyen oda görüşleri ile ilgili

kurs ve seminer haberlerini içeren yazıları okuyarak ilk düş kırıklığını yaşasam da, yeni bir şey daha öğreniyordum. Artık öğrenmiş biri olduğum doğru değildi. Öğrenmek isteyen herkes gibi bende bu diplomasız yaşam üniversitesinin sürekli öğrencileriydik. Okulda bize belki de sadece nasıl öğrenileceğinin mekanizmaları öğretilmişti. Duvarlarda ayrıca resimlerde vardı. Fabrikalar çalıştıran, şantiyeler kuran, yaratıcı elleriyle projeler çizen teknik elemanların iş üstünde resimleri... Onlara baktım, kendimi onların arasında gördüm ve gönül rahatlığıyla "Bizsiz dönemez dünya" deyiverdim. Bu benim örgütlü bir teknik eleman olma bilincimdi.

Kayıt formunu doldurmaya başladım. "Adı" diyordu "Özer" yazdım "Soyadı" "Yılmaz" Doğum Tarihi:12.7.1973..... Sonra da formu alıp diğer evraklarıma ilaştirdiler ve "Bunları Ankara'ya yollayacağız, kimliğini haftaya alabilirsin" dediler. Bu kez bana gerçekten değişmişim gibi geldi. Ellerimle farketirmeden kendimi şöyle bir yokladım.

Eminönündeki Kalabalıktan bir kişi eksilmişti artık. O bendim. Bu kez onların kalabalık olmaktan çıkıp, birlikte olmaları için bir şeyler yapmalarının önemini düşünmeye başladım. Bu da benim yurtseverlik görevim olmalıydı. Gülümsedim. Bana çay ikram eden arkadaşta gülümsedi. Her şey güzeldi bu sabah. Caddeden odaya dolan trafik gürültüsü bile güzeldi...

K İ T A P T A N İ T İ M İ

Ayışın KARAÖĞLÜ

YENİ ZAMANLAR

1990'larda politikanın değişen çehresi

(İNCELEME-ARAŞTIRMA
MAKALELERİ)

Der: STUART HALL ve MARTİN
JACQUES

1980'li yılların sonunda bir grup Britanyalı Sosyalist düşünür ve araştırmacı "sosyalizmin geleceği" araştırmaları üzerine makale dizileri yayınlamaya başladılar. Bu yeni projeler İngiltere'nin sosyalist gazetesi Marxism Today gazetesinde yayınlandı ve tartışıldı. Yeni Zaman'lar tartışılan konuların tamamı olmasa da konunun tarafımızdan anlaşılması için yeterli bir kaynak. Editörlüğünü Stuart HALL ve Martin JACQUES'in yaptığı YENİ ZAMANLAR'ın üst başlıkları I. Yeni Zamanlar, II. Kimlik ve Birey, III. Globalleşme ve Yerelleşme, IV. Yeni Zamanlara yönelik eleştiriler, V. Politik Kültür, VI. Geleceğin Biçimi.

İngiliz sosyalistlerinin günümüzde hangi bilinemezi çözmeye çalıştıklarını anlamaya çalışmak veya bu soruna tutulan ışığı biraz olsun görebilmek için bu kitap okunabilir.

Ayrıntı yayınlarından çıkan bu kitabı dilimize Abdullah YILMAZ kazandırmış.

YÜREĞİNİN GÖTÜRDÜĞÜ YERE

GİT

(ROMAN)

SUSANNA TAMARO

Genç İtalyan yazarı Susanna TAMARO'nun bu kitabı 1994'de İtalya'da yayınlandığı zaman büyük yankı uyandırdı. 80 yaşındaki bir kadının uzaklara giden torununa yazdığı mektuplardan oluşan bu kitap "yapmaya degecek tek yolculuğun içimize yapacağımız yolculuk olduğunu" anlatıyor. "o özgün çağrıya kulak vermeli ve yüreğimizin götürdüğü yere gitmeliyiz." diyor.

Can yayınlarından çıkan bu kitabı Eren CENDEY dilimize kazandırmış.

AG

(ROMAN)

IRIS MURDOCH

Iris MURDOCH insanın, raslantıları ve öteki insanları dikkate almadan, kendi hayatını kendi tasarımlarına göre ne ölçüde yaşayabileceğini sorguluyor. Yıkıcı olmayan bir aydınlanma anı... Her şeyi bilme ve denetleme tutkusundan vazgeçip sadece sevmeyi, Öteki'ne açılmayı denediği anda Sanat'a da gerçekten açılabilceğini kavrayan bir roman kahramanı. Meslektan felsefeci olan Iris MURDOCH, edebiyatın, ahlak ve insan ilişkilerindeki karmaşıklığı daha iyi anlattığını düşünüyor.

Ayrıntı yayınlarından çıkan bu kitabı dilimize Nihal YEĞİNOBALI kazandırmış.

ÖZGÜRLÜĞÜN EKOLOJİSİ

Hiyerarşinin ortaya çıkışı ve çözülüşü

(İNCELEME-ARAŞTIRMA)

MURRAY BOOKCHIN

Yazar konformist/teknokratik çevreciliğe, kafaları mistisizmle bulanmış "yeni çağ ekofeministlerine, hayatın her alanını ekonomikleştirerek yoksullaştırmış olan kapitalizme ve onu eleştirmek isterken ekonomist mantığını devralan Marksizme karşı cepheden ve güçlü bir saldırıya girişiyor. Bookchin'e göre gezegenimizdeki yoğun ekolojik tahribatın ardında insanın insan üzerindeki tahakkümünün insanın doğa üzerinde de hakimiyet kurma isteğine yol açtığı "tahakküm mirası" ve bu isteği tam anlamıyla gerçekliğe dönüştüren reketçi kapitalizm vardır. Kapitalizm de "her türlü, etik ve psikolojik mesele maddi bir ihtiyaçlar sistemi içinde massedilir". Akıl rasyonalizme, etik tekniğe, bilim de, "niçin" sorusunu "nasıl" sorusuna kurban eden bilimci bir kiliseye dönüşmüştür. Ama bunları tarihsel gelişimleri içinde değerlendirmeyip bizzat akla, teknolojiye ve bilime saldırmak ucuz bir gerici-likdir sadece.

Bookchin bütün bunlara karşı toplumu ekolojik, akılcı ve sanatsal kaygılarla yeniden yapılandırıp "ekolojik bir toplum" yaratmayı amaçlayan ütopyacı bir alternatif, eko-anarşist bir proje önerir.

Ayrıntı yayınlarından çıkan bu kitabı dilimize Alev TÜRKER kazandırmış.

PETROL, DOĞALGAZ, KÖMÜR, NÜKLEER ENERJİDEN VAZGEÇİLMELİDİR; ÇÖZÜM ALTERNATİF ENERJİ KAYNAKLARINDA...

Dr. Tanay Sıdkı UYAR

Doğal ve Tarihi Güzellikleri korunarak İstanbul'da Konutların Isıtılması ve Ulaşımın Sağlanması Nasıl Gerçekleştirilebilir?

Sorulan soru ne kadar doğru olursa, bulunan cevap da o denli doğru olmaktadır. Ancak doğru uygulamaya yöneldiğinde ise, o doğruyu toplumun gözlerinden ve kulaklarından saklamak isteyen ve karar verme mekanizmalarını kendi çıkarları doğrultusunda etkilemekte olan birey ve kuruluşların ikna edilmesi sorunu ile karşılaşılacaktır. Bugün Dünyada insan etkinlikleri planlanırken doğa çevrenin ve doğanın dinamizminin gözönüne alınmasının da zorunlu olduğu konusunda bir görüş birliğine varılmıştır. İnsanların yaşaması mümkün olmayan bir atmosferde ekonomik kalkınmanın hızlanmasının bir şey ifade etmeyeceği mevcut durumdan kısa vadeli çıkarları olanlar dışında artık genel kabul görmektedir.

Doğal çevreye ve insan yaşamına değer vermeyen ekonomik kalkınma etkinlikleri bitkilerin, hayvanların giderek daha çok sayıda insanın ölümüne neden olmaktadır. Konutları ısıtmak amacıyla kent içinde her binada kömür, petrol ve doğalgaz yakıldığında soluduğumuz havaya karbon dioksit, kükürt dioksit, azot oksit, karbon monoksit gibi gazlar ve partikül maddeler bırakılmaktadır.

İstanbul'da kent içinde kullandığımız karayolu ulaşım araçlarının tamamı soluduğumuz havaya verdikleri kirleticiler ile, akciğerlerimizde nitrik asit oluşumuna, kanımıza oksijen gitmesinin engellenmesine ve dünya ikliminin değişimine katkıda bulunmaktadır. Bize en uzak gelse de, bu etkilerin en önemlisi ve dünya üzerindeki insan yaşamının sürekliliği açısından en belirleyici olan dünyanın ikliminin değişimine yol açan insan etkinlikleridir. Belki birbirleriyle bu konuda hiç görüşmeden, dünya ikliminin değişimine neden olabilecek insan etkinlikleri tüm dünya ülkelerinde sürdürülmektedir. Dünya işlerini düzenlemek için biraraya gelip günlerce konuşan ve bazen de hayvansal içgüdüleri ile birbirleriyle savaşan insanların dünya ikliminin değişimine katkıda bulunmak için konutlarda doğal gaz, petrol, yerli kömür veya ithal kömür yakmaları yeterli olmaktadır. Konutlarında kullandıkları enerjiyle boş odaları aydınlatan ısı kaçakları nedeniyle konutun dışındaki havayı ısıtan, kullandıkları ampul ve elektrikli ev aletleri nedeniyle 10 misli daha fazla elektrik ve yakıt faturası ödeyenler ise hem kendilerine hem de gelecek nesillere kötülük etmektedir.

Hava kirliliğinin insan etkinliklerinden kaynaklanan kısmının yanı sıra, doğal süreçlerden kaynaklanan bir kısmı da bulunmaktadır. Doğal nedenlerin (orman yangınları, okyanuslar, volkanlar vb.) varlığı ve zaman zaman insan etkinliklerine oranla daha tahrip edici olabilmeleri, insan etkinliklerinden kaynaklanan hava kirliliğinin ayıbını örtmektedir. Aksine hava kirliliğinin insanlarca etkilenebilen ve önlenilecek kısmının önemini ve dünyanın geleceği için belirleyici olma özelliğini ortaya çıkarmaktadır. Benzeri bir kısır tartışmayı kent içinde konut ısıtma işini üstlenebilen kömür-cüler, doğal gazcılar, fosil yakıt ile beslenen otomobil ve diğer taşıtların üretim ve ticaretini yapanlar ve sanayiciler arasında her geçen gün izlemekteyiz. Olumsuz bir bütünün parçaları olduklarını unutup, kimin kendisine göre daha pis olduğunu tartışmaktadır. İşini iyi yapmayı bu nedenle tanınmayı ve böylece bulunduğu konum için

vazgeçilmez olmayı anlamlı bulan bir kamu yetkilisi ortaya çıkıp bu gidişi dur diyene kadar bu kısır tartışmaların süreceği kanısındayım. Oysa ki toplumumuzun çıkarları gözetilerek, kent içinde kömür, petrol ve doğal gazın kullanılması kademeli olarak yasaklanmalı, sıfır emisyonlu ulaşımın geçişin planlanması yapılmalı ve insan etkinliklerinde (ulaşım, konutlar, sanayi ve tarım sektörlerinde) enerji tasarrufunun gerçekleşmesi teşvikler ile sağlanmalıdır. Bütün bu önlemlerden sonra üretilmesi zorunlu olan enerjinin ise doğal çevrede enerji üretimi teknik ve kaynaklarıyla (rüzgar, güneş, jeotermal, hidrojen, ve biyokütle) elde edilmesi gerekmektedir. Bu tür doğal dengelere uyumlu etkinlikler sonucu, yapılan iş başına tüketilen enerji miktarı çoğu uygulamada %50 oranında azaltılabilmektedir. Fosil yakıt yakma teknolojileri de dahil olmak üzere dünyada yaklaşık 500 adet değişik enerji teknolojisi kullanılmakta, araştırma ve geliştirme çalışmaları sürdürülmekte ve ticari kullanılmaya sokulmaya çalışılmaktadır. Bu kapsamda fosil yakıt santrallerinin baca gazlarından karbondioksitin tutularak yer altında depolanması olanakları da araştırılmaktadır.

İnsan ömrünün en fazla 70-80 yıl olduğu bir dünyada gelecek nesillerin bizi ilgilendirmediğini düşünecek kadar, yani yeterince, bencil olduğumuzu varsaysak bile, insan etkinliklerinin yol açtığı çevre sorunlarının olumsuz etkilerinden birey olarak her geçen gün biraz daha fazla etkilenmekteyiz.

Kent içinde ısınma ve ulaşım

amaçlı olarak doğalgaz dahil fosil yakıtlarının kullanımı, eceli ile ölen insanların sayısı giderek azaltılmaktadır.

Büyük kentlere "hastalandığımda iyi bakılırım" diye gelen insanların çoğu, kent hastalıklarına yakalanmakta veya kent kazalarında ölmektedir. Ayrıca normal vatandaşların hastanelerde gerekli bakımı alamadıkları da yakınları nedeniyle son zamanlarda hastahaneye gitmiş olanlarımızın hatırlarındadır. Eğer doktorlar kent hastalıklarını yeterince açık ve net olarak tanımlasalar, belki de kentlere insanların doluşması engellenebilecektir.

Doğru bilgilere dayanmayan, sistemli değerlendirme ürünü olmayan ve o kentte yaşamakta olan bireylerin katılımları sağlanmadan alınan kararların bedelini o kentte yaşayan bireyler yaşamaları ile ödemektedir. Bazı sorunların doğru çözümlerinin ortaya konulmasının geciktiği durumlarda, bundan yarar sağlayan kişi ve kuruluşlar bulunmaktadır. Toplu ulaşım, merkezi ısıtma, birleşik ısı santralleri, enerjinin etkin kullanımı, doğal çevrede enerji üretimi, barış içinde bir arada yaşama, karar verme süreçlerinde bilginin yönetimi kent yaşamına egemen olması gereken yaklaşımlardır. Trafik sıkışıklığı arttıkça daha çok arabanın trafiğe çıkması, elektrik

şebekesi yetersiz iken hala eski verimsiz ampullerin kullanılması, hava kirliliği arttıkça daha çok miktarda doğal gaz tesisatı döşenmesi ve savaşlar arttıkça daha çok silah satılmasını anlamak güçtür.

Bu arada düşük kaliteli kömürlerin, daha kaliteli kömürlerle karıştırılarak yakılmasının ise ülkemizde tamamen farklı bir yorum ile uygulandığını görüyoruz. Yurt dışındaki uygulamaya göre; kullanıldığı kömürün emisyonu, uyulması zorunlu standarttan daha az olan kömür kullanıcısı veya satıcısı elindeki kötü kömürü iyi kömürle karıştırarak kendisine tanınan emisyon hakkını sonuna kadar kullanmaktadır. Ülkemizde ise ürün temiz kömür olarak tanıtılmaktadır.

Eskiden bir ülkenin yöneticisi olmak veya bir kenti yönetmek göreceli olarak daha kolaydı. Yeni bilgilere erişmeyi veya sistemli değerlendirme araçlarına sahip olmayı her vatandaş göze alamıyordu. Toplanan vergilerle kurduğu altyapının sağladığı üstünlüklerle yönetici, kararlar alıp istediğini uyguluyabiliyordu. Yapılan işin halkın yararına olup olmadığı ise yöneticinin kalitesine ve dürüstlüğüne kalmıştı.

Günümüzde ise oluşturulan bilgi ağları sayesinde tüm dünyada geliştirilen teknolojiler ve yaklaşımlar tek tek bireyler tarafından, geçikmeksizin öğrenilebilmektedir. Ancak, bilgi toplumunda bilgilerin erişilebilir olması ilgililer veya kamu görevlilerince karar süreçlerinde kullanıldığı anlamına gelmemektedir. Kamu görevlileri bizi ilgilendirmektedir, çünkü onların maaşları bizden alınan vergilerle ödenmektedir. Bu

durumda "tüm ilgili ve yeni bilgileri gecikmeksizin değerlendirme sistemine katabilme" özelliğini yerel ve merkezi yönetimlerde ve seçeceğimiz temsilcilerde "olmazsa olmaz" bir özellik olarak aramalıyız.

Yöneticiliği veya bürokratlığı, aklına ilk gelen veya getirilen işleri yapmak olarak algılayan bireyler ile sorundan değil, çözümden yana olan ve insanlara değer veren bir karar verme sistemi oluşturmak mümkün olmamaktadır.

Anayasamızda demokratik yaşamın vazgeçilmez unsurları olarak görülen siyasi partilerimizin henüz kentlerimiz için önerdikleri entegre bir enerji-çevre-ekonomi insan etkinliklerini planlama yaklaşımı bulunmamaktadır. Kentin ve de ülkenin tamamını ilgilendiren enerji, çevre, ekonomik planlama gibi konularda, siyasi partilerin, tanıdıkları kişiler vasıtası ile erişebildikleri ve birkaç uzmanın kaleme aldığı raporları esas alarak verdikleri kararlar, uygulanabilir çözümleri üretememektedir.

Kentlerde İstanbul'dan başlayarak enerji, çevre ve ekonomik etkinliklerin planlanması ve ilgili kararların alınıp uygulanmasını denetleme konseyleri kurulmalı ve bu kent konseylerinde konu ile ilgili ve bilgili olan her birey ve kuruluşun temsili sağlanmalıdır.

İstanbul'da yerel merkezi idarece kentin işlerini yapmakla görevlendirilen kişilerin etkinliklerini gözden geçirdiğimizde içimizin burkulduğunu hissederiz. Giderek içinde yaşayanları çoğalan İstanbul'un sorunları hızla artarken, sorunların öngörülmesi amacıyla da olsa, henüz bir çalış-

ma yapılmamaktadır. Sorunlar ortaya çıktıktan sonra eğer talep edilirse zararın nasıl telafi edileceği üzerinde durulmaktadır.

Kent yaşamının düzenlenmesi için

mevcut yapının bilinmesi, gelişme dinamizminin kavranması, ulaşılması hedeflenen yapının kararlaştırılması ve bu yapıya ulaşılabilmesi için gereken teknik, idari, yasal her türlü kararın alınması ve uygulanması gerekmektedir. Aksi takdirde yapılan her etkinlik abesle iştigal olmaktadır.

Türkiye'de özellikle kamu kuruluşlarında işe alınan elemanların işe uygun bireyler arasında seçilmesi gerekmektedir. Çoğu kez birey ortaya çıkmakta veya belirlenmekte, ondan sonra bu bireyi işe alacak kamu veya belediye yöneticisinin peşinde dolaşmaktadır. Doğal olarak bu denli torpilli bir eleman işe alındığında torpilini kullanarak önüne konulan işi yapmamaktadır. Böylece torpilsiz olanların günlük iş yükü biraz daha artmaktadır.

İnsanların doğa ile olan ilişkilerinde, yakın çevrelerinde yaşayan insanların sayısı arttıkça, giderek daha saldırgan bir tutum izlemektedir. İstanbul'da sokaklarda dolaşan insanların yüzlerinde aynı kentte birlikte yaşamının hazzı yerine, kendisini koruma içgüdüğü ile hemşerilerine karşı

tahammülsüzlük görülmektedir. Birbirinin varlığını hazmedemeyen tüm guruplaşmalar gibi, sorunlarının nedeni olarak diğer insanların o kentte olmasını göstermektedirler.

Özellikle büyük kentlerde yaşayanlar doğal dengenin yeryüzünde tüm yaşamı belirlediği ve doğal dengelere uyumlu olmayan insan etkinliklerinin insanları yeryüzündeki varlığını sona erdirebileceğini hatırla tutmak zorundadırlar. Tutmazlarsa ne olur? Doğal dengelerin iç dinamiği varlığını bize zaman zaman hatırlatmaktadır ve hatırlatacaktır. Hayvani içgüdümlere bırakılan çözümler bile bugün kent sorunlarına çözümler bulunması için insanlarca kullanılan yaklaşımlardan daha gelişkindir. Hayvanlar birbirlerini yok etmek ile sonuçlansa bile çözümlerini zamanında üretebilmektedirler. İnsanlar ise zekalarını, olduğu kadarıyla, sorunları gözden kaçırma, erteleme veya daha az insan olanlara (kabul edilenlere) aktarma amacıyla seferber etmektedir. Kendi sorununu başkasına (gelecek nesillere) aktarma ahlaki bir sorundur. Ahlsızların sayısının azaltılması için çeşitli girişimlerde bulunulabilir. Veya toplumsal kurallar yardımıyla etkinlikleri azaltılabilir.

Ancak sağlık sorunlarında olduğu gibi enerji ve çevre sorunlarında da bugün için önemsiz gibi görünen bir sorun eğer farkedilip, önemi zamanında alınmazsa, yakın gelecekte dönüşü olmayan büyük sorunlara yol açabilmektedir. Hatta kitlesel ölümlere neden olabilmektedir.

COĞRAFİ KEŞİFLER ÇAĞI

Osman BAHADİR

400-1600 yılları, insanlık tarihinin çok özel bir dönemidir.

1400 yılında Avrupalılarca yapılmış dünya haritalarında çizimler çok büyük ölçüde tahminlere dayanıyordu ve Avrupa kıyıları ötesinde kalan bölgelerde genellikle yanlış gösteriliyordu. Afrika'nın güneye doğru nasıl uzadığı ve Hint Okyanusu'nda kara parçasının olup olmadığı belirsizdi. Ayrıca bu haritalarda Amerika, Avustralya ve Pasifikten herhangi bir iz bile yoktu. Avrupa'nın, Afrika'nın ve Asya'nın iç bölgeleri hakkındaki bilgilerde yanlışlıklarla doluydu.

Oysa 1600'de, haritası olmayan ya da eksik bulunan yerler olarak sadece Avustralya, Yeni Zelanda ve Kuzey Pasifik kalmıştı. Bu süre içinde büyük coğrafi keşifler yapılmış, 1497'de Ümit Burnunu dönen Portekizliler, Columbus'un 1492'de Atlantik'i ilk kez geçmesinin üzerinden 30 yıl geçmeden Çin'e kadar ilerlemişlerdi. 1521'de Pasifik Okyanusu geçilmiş ve böylece dünya ilk kez denizden dolaşmıştı.

Yaklaşık iki yıl içinde tamamlanan bu gelişmelere yol açan koşullar neydi? İnsanlık tarihinin 1400-1600 yıllarını kapsayan bu son derece özgül dönemine damgasını vuran itici güçler nelerdi? Bu keşiflerin öncüleri kimler olmuştu?

15. yüzyılın başlarında Avrupa'nın ticari ve ekonomik açıdan en gelişmiş bölgesi İtalya idi. Ancak yüzyılın başında başlayan büyük coğrafi keşifler sürecine damgasını basanlar, Portekiz ve İspanya oldu.

Portekiz ve İspanya'nın keşiflerde öncü rolünü oynamasına yol açan etkenler nelerdi? Bu sorunun cevabı bir biriyle bağlantılı birçok etkeni içermektedir.

15.yüzyılın başlarında Portekiz, küçük ve yoksul bir köylü ülkesiydi. Bu dağlık ve küçük ülke tarıma elverişli değildi ve Atlas Okyanusu'nun kıyıya yakın kesimlerinde yapılan balıkçılık, ülke ekonomisinin en önemli sektörünü oluşturuyordu. İspanya ise (o tarihte Kastilya) daha geniş topraklara sahipti. Nüfusu daha fazlaydı ve tarım ve hayvancılık ülke ekonomisinde önemli bir yer tutuyordu. Özellikle Portekiz'in karasal olarak genişleme olanağı yoktu. İspanya ise İberya yarımadasının müslümanlardan geri alınmasından sonra onlar karşısında hiç bir başarı sağlayamadı. Kuzeybatı Afrika kıyılarına yönelik birkaç girişimi sert direnişlerle karşılaştı. Öte yandan Akdeniz'de yeni bir müslüman güç ilerlemeye başlamıştı. Osmanlılar... Osmanlılar balkanlarda da ilerliyor ve Avrupa içlerini tehdit etmeye başlıyordu.

İşte böyle fiziksel konumda ve tarihsel dönemde, öncelikle Portekizliler denizlerde uzak yolculuklara girişmeye başladılar. Kendi kaderlerini zorlayabilmelerinin ve zenginliğe ulaşabilmelerinin tek açık yolu Atlantik sahilleriydi. Kuşkusuz Portekiz ve İspanya'nın deniz aşırı yayılmalarının ardındaki ekonomik dürtü, kendi malları için, özellikle de değerli madenler için yapılıyordu. Avrupalılar için baharat ve zenginlikler ülkesi Doğu ile altın kaynağı olarak Afrika, her zaman göz kamaştırıcı olmuştu. Marco Polo'nun seyahat anıları ile çeşitli mitler ve efsaneler, maceracı ve gözüpek İberya gemicilerini zenginlik ve servet için açık denizlere çekiyordu.

Bu girişimlerinde onların bazı avantajları da vardı. Gemi teknolojileri, diğer Akdeniz ülkelerine göre daha gelişmişti. Tekneleri, Atlas Okyanusu'nun sert ve dalgalı sularına

dayanabilecek yapıdaydı. Denizaşırı yolculuklarda yönlerini saptamaya yarayacak bazı bilgilere ve aletlere sahiptiler.

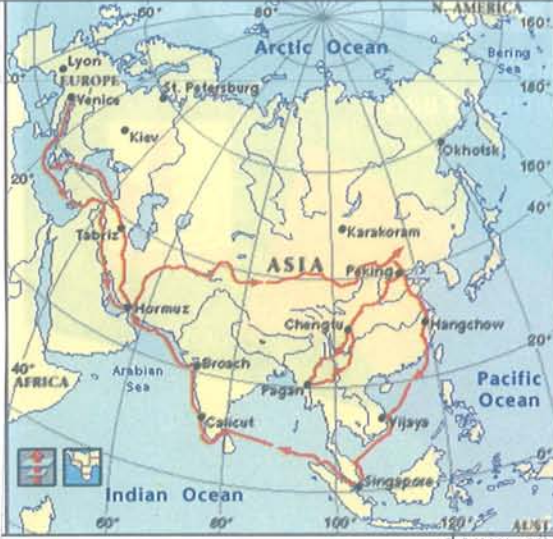
Portekizlilerin ve İspanyolların denizaşırı seyahatlere çıkmalarında itici rol oynayan bir diğer etken din olmuştur. Ortaçağ'da din günlük yaşamın ve insan düşüncesinin önemli bir parçasıydı ve insanların davranışlarını belirlemede dinin çok önemli bir etkisi vardı. Portekizliler, Afrika'nın batı kıyılarından aşağı yöneldiklerinde, Aşağı Afrika'da müslümanlara karşı mücadelelerinde ittifak yapabilecekleri büyük bir

hrıstiyan imparatorluğu ile karşılaşacaklarına inanıyorlardı. Bu tür inanışlar onların cesaretlerini artırıyordu.

Böylece Portekizliler önce Batı Afrika kıyılarını keşfettiler, orta Afrika'dan altın ve köle elde ettiler ve güneye doğru ilerlemelerini sürdürdüler. Vasco da Gama 1498'de Ümit Burnu'nu dönerek Hint Okyanusu'na girdi ve Batı Hindistan'daki Kalikut limanına ulaştı. Portekizliler 16. yüzyıl boyunca Afrika ve Asya kıyılarında kaleler inşa ettiler ve Çin'e kadar uzandılar. Denizden doğan bir ticari imparatorluk kuran Portekiz,

karasal yayılma yoluna gitmedi. Buna ne maddi, ne de insani kaynakları el gelişmiş bölgesi durumunda olan İtalya, coğrafi keşiflerde niçin dolaylı rol oynadı?

İtalya'nın coğrafi konumu onu Akdeniz ticaretinin odağı yapıyor ve bu bölge, Afrika ile Asya'dan gelen ticaret yollarının merkezinde yer alıyordu. Venedikliler, ticaretleri ve zenginlikleri için yüzyıllardır Doğu'ya yönelmişlerdi ve bu onlar için geleneksel bir durumdu. Ayrıca Venedikliler 1492 ile 1573 yılları arasında dizi savaşılarla Osmanlıların deniz gücüyle savaşmak zorunda kaldılar.

Deniz aşırı seyahatlere nisbeten daha geç başlayan İspanyollar ise Portekizlilerin tersine karasal imparatorluk peşinde koştu. Portekiz kralının desteklemediği Columbus'a, İspanya kraliçesi İsabella yardımcı oldu. (Columbus, batı Avrupa ile Amerika kıyıları arasındaki mesafeyi, gerçek değerinden çok daha küçük olarak hesaplıyordu. Portekizliler bu uzaklık için daha gerçekçi bilgilere sahiptiler. Columbus'a destek vermemelerinde bu bilgilere sahip olmalarının rolü olmuştur. Deniz aşırı seyahatlere Portekizlilerden daha geç başlayan İspanyolların,

açıklarını kapatmaları için daha fazla risk almaları gerekiyordu. Kraliçe ayrıca Columbus'u bir dini misyoner olarak kullanmayı tasarlıyordu. Columbus'un Kraliçe İsabella'yı ikna etmesi çok zor olmadı.) Amerikanın keşfinden sonra İspanyollar, tarım ve ticareti küçümseyen halklarıyla hep karasal imparatorluk yolunu tuttular. Kuzey ve Güney Amerika'da bunu gerçekleştirdiler. Kendilerine bağımlı koloniler oluşturdular ve bu yörelerin tüm doğal zenginliklerini ticaret dışı yöntemlerle ele geçirdiler.

15. ve 16. yüzyıllarda Avrupa'nın en

Öte yandan İtalya'nın ekonomik büyümesi, uzak kıtalardaki yayılmacı politikalar için kaynak ayrılmasını engelledi. Bu nedenle içe dönük yaşadılar ve kendilerinden hoşnut kaldılar. Zaten ilk Atlantik seyahatleri de İtalya'daki bir iç kargaşalıklar dönemine raslamıştı. Ayrıca İtalyan gemileri, Akdeniz'in sakin sularına göre yapılmış daha dayanıksız teknelerdi. Tüm bunlara rağmen İtalyanlar keşif seyahatlerine katkıda bulundular. Hem bazı seyyahları mali olarak desteklediler, hem de haritacılık bilgi ve deneyleriyle Portekizli ve İspanyol gemicilere yardımcı bulundular.

Portekizliler ve İspanyollar keşif

Vasco da GAMA'nın seyahat yolları

seyahatlerinde yararlandıkları bilgi ve teknikleri sadece İtalyanlardan almadılar. Denizcilikle ilgili yardımların ve aygıtların önemli bir bölümü gerçekte doğu kökenliydi. Bu destek o kadar önemlidir ki, coğrafi keşiflerin bilimsel ve teknolojik başarısını, bir Avrupalı eseri olmaktan çıkararak bir Avrupalı-Asyalı eseri olarak nitelendirebilecek hale getirir. Örneğin, kuzey yönünü belirlemekte kullanılan hareketli magnetik ibrenin değeri büyük olasılıkla ilk kez Çinliler tarafından anlaşılmış ve daha sonra Hintli ve Arap denizciler aracılığıyla Avrupa'da yayılmıştı. Yine büyük olasılıkla usturlab'ın kullanımını Avrupalılar Akdeniz'deki müslüman gemicilerden öğrenmişlerdi. (Usturlab, güneşin ve yıldızların gözlemciyle yaptığı açıdan yararlanarak bir geminin pozisyonunu belirlemeye imkan sağlıyordu.) Ayrıca üç köşeli yelken de olasılıkla Arap'lardan alınmıştı. (Üç köşeli latin yelkenleri geminin rüzgar yönünde gitmesine ve hafif rüzgarda kullanılmasına imkan veriyordu.) Asyalı kılavuzların ve denizcilerin bilgi ve ustalıklarında büyük katkısı oldu. Vasco da Gama 1498' Kalikut'a doğrudan gidişini Batı Hint Okyanusu'nun muson rüzgarlarını bilen müslüman bir Hintlinin yardımına borçluydu. Fas'dan Ümit Burnuna yaklaşık 80 yılda gelen Portekizliler, Asyalı denizcilerin yardımıyla Çin'e sadece 15 yılda ulaştılar.

Coğrafi keşiflerin öncüsü olan Portekizliler ve İspanyollar yeni kıta ve bölgelerden elde ettikleri değerli madenleri ve köleleri Avrupaya getirdiler. Bu kaynakların Avrupa'nın ekonomik, bilimsel ve teknolojik gelişiminde belirleyici rolü oldu. Ticaret canlandı ve kapitalizm gelişmeye başladı. Ancak 1600'den sonra deniz aşırı ticaret ve yayılmacılığa egemen olanlar, daha güçlü ve gelişen bir ekonomiye sahip olan Hollanda ve İngiltere oldu.

YAZILIM KALİTE KONTROLÜ VE SÜREÇ DEĞERLENDİRMESİ

Dr. Nafiz ÜNLÜ

1.GİRİŞ

Bilgisayar yazılım sektörü gün geçtikçe büyüyüp gelişen ve pazar payını artıran bir sektör durumundadır. bu bakımdan yazılım sektöründe çalışan kuruluşların birbiriyle olan ve ilerlemiş ülkelerdeki firmalarla olan rekabet gücünün artırılması açısından bir kalite standartının oluşturulması zorunludur. Gümrük birliği ülkemiz için de bu, bir zorunluluk haline gelmektedir. Türkiye’de ve Dünyada yapılan Pazar Araştırması sonuçları Bankacılık Yazılım Endüstrisi’ndeki kalite denetim işlevinin gerçekleştirilmesine olan gereksinimini ortaya koymaktadır.

Ayrıca 1960’larda başlayan ve bu tarihten itibaren çok yol kateden yazılım endüstrisi bugün bir “Yazılım Krizi” ile karşı karşıyadır. Yazılım krizi kısaca yazılım projelerinin tahmin edilen süreleri ve bütçeleri aşması ve istenilen kalitede ürünler ortaya çıkmaması olarak özetlenebilir. Bu nedenlerden dolayı yazılım firmaları güvenilir olarak algılanagelmüşlerdir. Söz verdikleri teslim tarihlerini, maliyetlerini, ve kaliteyi bir türlü tutturamazlar. Bundan hem kendileri hem de müşterileri zarar görmekte ve rahatsız olmaktadır. Yazılım

ücretleri müşterilerine güven vermemekte, müşteriler de yazılım firmalarına güvenmemektedir. Müşteriye güven vermek, daha kaliteli ve tahmin edilen maliyet ve sürelerle uygun yazılım üretmek yazılım sürecinin iyileştirilmesi için ise yapılması gereken ilk şey bir “Yazılım Süreç Değerlendirilmesi” yapılarak şu anki yazılım geliştirme sürecinin zayıf ve kuvvetli yönlerinin ortaya çıkarılmasıdır.

Daha sonra z a y ı f

noktalar iyileştirilerek

bu süreç tamamlanmış olur ve kalite kontrolüne devam edilerek bunun bozulmaması sağlanır.

2.KALİTE FAKTÖRLERİ

TANIM

Kaliteli yazılım (ürün); önceden belirlenmiş olan işlevsel ve kullanım gereksinimlerine, yazılım standartlarına ve bir yazılımdan beklenen bütün özelliklere tamamen uygun olan bir yazılımdır. Çağdaş sürece göre, kaliteli bir yazılımın bir dizi kalite faktörü bağlantısı vardır. Bu faktörler üç

kategoride toplanabilir. Birincisi isterler belgesinde yer alan faktörlerdir (İsterler belgesi, bir yazılım sisteminden istenilen tüm işlevlerin anlatıldığı dökümandır.) Örneğin, böyle bir kalite faktörü taşınabilirlik olabilir, yani kullanıcı yazılımın farklı donanım ortamlarında çalışabilir olmasını isteyebilir. İkinci kategoride kullanılabilirlik gibi kalitenin daha çok kültürel tarafını ilgilendiren faktörler vardır. Üçüncüsü ise kullanıcıdan çok geliştiriciyi ilgilendiren faktördür. Örneğin tekrar kullanılabilirlik.

2.1 KALİTE FAKTÖRLERİ

En önemli yazılım faktörleri şunlardır.

Doğruluk : Bir yazılım sisteminin isterler belgesinde yer alan özelliklere sahip olması; bu her zaman sağlanması şart olan bir kalite faktörüdür.

B a k ı l a b i l i r l i k (Maintainability) veya Uyarlanabilirlik (Modifiability): Yazılım sisteminin üzerinde kolaylıkla değişiklik yapabilir olma özelliğidir. Bu arada söz konusu olan, sadece yapılan hataların kolay tespit edilip düzeltilebilmesi değil, isterlerde

meydana gelebilecek (sık raslanan bir durum) değişikliklere veya ilavelere göre de sistemin kolay uyarlanabilir olması faktörüdür. Diğer bir değişiklik ise sistemi, işlevlerini değiştirmeden, iyileştirmek (başarısını artırmak vb.) şeklinde olabilir.

Sınanabilirlik (Testability) : Geliştirici için doğrudan önem taşıyan bu faktör, sistemin veya bir bölümünün test edilebilir olma özelliğini açıklar. Örneğin, isterler belgesi yeteri derecede açık olmayan bir test edilmesinde problemlerle karşılaşılması kaçınılmaz olacaktır.

Güvenilirlik (Reliability): Sistemin işlevlerinde bir kesintiye uğramadan çalışmaya devam edebilme özelliğidir. Bu kalite faktörü emniyet açısından kritik olan sistemlerde büyük önem taşır.

Bütünlük (Integrity): Faktör, sistemin ve yetkisiz kişilerce kullanımına karşı ne ölçüde korunduğunu ve bozulmaya karşı dayanıklılığını belirtir. Bu faktör bazı isterler belgesinde ayrıntılı olarak verilir. Örneğin, finans uygulamalarında sisteme hangi seviyede müdahale edilebileceği isterler belgesinde belirtilir.

Tekrar Kullanabilirlik (Reusability): Geliştirici açısından giderek büyük önem

taşıyan bu faktör bazı yazılım eleman parçalarının başka sistemlerde de ne ölçüde kolay kullanılabilir olduklarını anlatılır.

Taşınabilirlik (Portability): Daha önce bahsettiğimiz bu faktör, sistemin bir donanım ortamından bir diğerine kolay taşınabilir olması özelliğidir. Bu faktör kullanıcı için önemliyse, isterler belgesinde ayrıntılı olarak yer alır.

Proje yürütücü tüm yazılım kalite faktörlerini inceledikten sonra hangilerinin projesinde kontrol edilmesi gerektiğine karar verir.

3. YAZILIM KALİTE GÜVENCESİNİN AMAÇLARI

Yazılım kalite güvencesinin amaçları şunlardır:

*Yazılım geliştirme sürecini kontrol ederek yazılım kalitesinde ilerleme sağlamak

*Yazılım süreci için geliştirilmiş tüm standart ve yöntemlerle uyum sağladığının güvencesini vermek

*Üründe, süreçte veya standartlardaki herhangi bir yetersizliğe yönetimin dikkatini çekmek, böylece bunların düzeltilmesini sağlamak.

Yazılım kalite güvencesi

organizasyonu kaliteli ürünler çıkarmaktan sorumlu değildir, bunlar geliştirmeyi yapanların işidir. Yazılım kalite güvencesinin sorumluluğu kalite faaliyetlerini denetlemek ve sapmalardan yönetimi haberdar etmektir.

Etkili olabilmek için kalite güvencesi gerçekleştirmeye çok yakından çalışır. Geliştiriciler yazılım kalite güvencesini kendilerine düşman olarak görürlerse, kalite sisteminin etkili olabilmesi çok zor olur. Bu nedenle destekleyici bir davranış ve ortak çalışma anlayışı önemlidir.

4. SONUÇ

Sonuç olarak kalite faktörünün her yerde özellikle buna ihtiyaç duyan firmalarda, kuruluşlarda kullanılması, konu başıbozukluğa, verimsizliğe son verdiği gibi, bu kuruluşlar büyük bir ekonomik kazanç sağlar. Bu bakımdan yazılımda kalite kontrolü ve süreç değerlendirilmesi uzun dönemde bütün kuruluşlara büyük katkılar sağlamıştır. Bu da ülke ekonomisinde katkı olduğu gibi, firmayı daha aktif yapar ve sonuçta başarıyı getirir.

AKKUYU KÖYLÜLERİ SESLENİYOR

Haftalık gazete "Akkuyu Postasından" alınmıştır.

Mersin-Akkuyu'da, nükleer santral yapılması planlanan yörede yaşayan köylüler, karara karşı çıkıyor ve direnmeye kararlı olduklarını belirtiyorlar. Akkuyu'nun sınırları içersinde olduğu Büyükeceli'de yaşayan Mustafa Yılmaz, tepkisini "Atom Santralı illa yapılacaksa Ankara'nın göbeğine, milletvekili lojmanlarının tam karşısına yapılsın.

M a d e m zararsızmış İstanbul'da da Topkapı'ya yapılsın" diyerek gösteriyor.

B ü y ü k e c e l i ' d e görüştüğümüz köylüler, devletin kendilerine kulak vermediğini, fakat 20 yıldır olduğu gibi bundan sonra da direnmeye devam edeceklerini söylediler. Büyükeceli köyünde yaşayan 66 yaşındaki Ahmet Kaya görüşlerini dile getirirken şunları söylüyor: "Bu memleket gibi, Akdeniz sahili gibi dünyanın hiç bir yerinde yoktur. Cennetten farkı yoktur bu toprağın. Biz engellemek için elimizden

gelen herşeyi yapmaya devam edeceğiz. Yapılmaması için kanımızın son damlasına kadar uğraşacağız."

Büyükeceli köyünden olan ve Gülnar TEK'de çalışan Halit Şahin de şunları söylüyor: "Bizler

doldurma politikası olduğunu söylerken, güneş enerjisine yönelmek gerektiğini, akarsularımızın ise daha % 25'ini bile kullanmadığımızı ekliyor. Şahin sözlerini şöyle noktıyor. "Nükleer enerji ne enerji politikasıdır ne de insanlığa hizmet. Nükleer enerji bir tehdit aracıdır.

Büyükeceli köylüleri daha önce birkaç kez Atom Santralı yapımından vazgeçildiğini, 1970'li yıllarda Demirel'in köylerine gelip Atom Santralı yapmayacakları sözü verdiğini, en son Tansu Çiller'in de kendilerine söz verdiği halde hükümet politikasının hala Atom Santralında ısrar ettiğini söylüyor ve artık devlete güvenlerinin kalmadığını vurguluyorlar. Köylülerden Ahmet Şahin "Devletimiz çayı bile önce gömüp sonra çıkarıp bize içirdi." diyerek bu güvensizliği sergiliyor ve ekliyor: "Biz Atom Santraline hayır diyoruz ve hayır diyeceğiz"

**NÜKLEER
SANTRALLARA
HAYIR**

Çernobil'in hatırasını, bütün insanlık olarak özümüze gömdük. Oralarda yaşayan çocukların ölüp gittiklerini, gelenlerin 23 Nisan'ları ölümü bile kutladıklarını gördük. Bizim çocuklarımız yarının 23 Nisan'larını nasıl kutlayacaklar. Ukrayna'dan, Rusya'dan gelen çocuklar gibi ölümü bekleyerek mi kutlasınlar?" Halit Şahin, Türkiye'nin enerji politikasının birilerinin cebini

TEKNOLOJİ YÖNETİMİ DERNEĞİ

Hazırlayan: Şahin ÖZGÜL

TEKNOLOJİ YÖNETİMİ DERNEĞİ KURULDU

Türkiye'de yaşadığımız sorunlara kalıcı çözümler bulmanın ve küreselleşen dünyada Türkiye'nin her konuda rekabet gücünü arttırabilmenin bilim ve teknolojiye gücümüzü arttırmakla mümkün olabileceği inancını paylaşıp bir grup TÜBİTAK'lı genç araştırmacı TEKNOLOJİ YÖNETİMİ DERNEĞİ kuruldu.

Teknoloji Yönetimi: Makro düzeyde bir ülkenin mikro düzeyde ise bir işletmenin ya da bir organizasyon stratejik ve taktik amaçlarının şekillendirilmesinde ve bunlara ulaşılmasında ihtiyaç duyulan teknolojik kapasitenin planlanması, geliştirilmesi ve uygulanmasıdır.

Teknoloji Yönetiminin Kapsadığı Konular:

Teknolojik Tahmin, Teknolojik Planlama, Teknolojik Rekabet Stratejileri, Teknolojik Yeniliklerin Yönetimi, Ar-Ge Yönetimi, Bilimadamları ve Mühendislerin Yönetimi, Teknoloji Transferi, Teknoloji ve Organizasyon Değişimleri

Mal üretiminden, hizmet üretimine, iletişimden savunmaya, eğitimden sağlığa ve ülke yönetimine kadar her alanda etkileri hissedilen teknolojinin en iyi şekilde yönlendirilmesi ve yönetilmesi gerekmektedir.

Derneğin amacı: Teknoloji yönetimi konusunu Türkiye'de kurumsallaştırmak ve Türkiye'nin sosyo-ekonomik gelişmesinde bilim ve teknolojiyi itici bir güç olarak kullanmak, her türlü bilimsel ve sosyal etkinlik vasıtasıyla toplumdaki teknolojik bilinci güçlendirerek Türkiye'nin bilimsel ve teknolojik gelişmesini hızlandırmak.

Özellikle AT ile Gümrük Birliği öncesinde bütün iş dünyasını bekleyen zorlu rekabet ortamında başarılı olmak isteyen firmaların Teknoloji Yönetimi konusuna çok önem vermeleri gerekmektedir. Zira günümüzde teknolojik yenilikler rekabette başarılı olmak isteyen firmaların en önemli silahı durumundadır.

Teknoloji Yönetimi Derneği, 1996'yılı başından itibaren PAK Holding'in desteğiyle teknolojiyle ilgili değişik konularda özellikle bilgi toplumunun temelinde yer alan bilişim teknolojileriyle ilgili alanlarda bir dizi eğitim seminerleri PAK İş Merkezinde başlatmıştır. Gerek teknoloji gerekse yönetim ve organizasyon konularını kapsayan bu seminer programları oldukça ilginç gözüküyor;

*INTERNET Kullanımı ve Uygulamaları

*İşletmelerde Teknoloji Yönetimi

*Teknoloji Yönetimi ve Re-engineering

*Teknoloji Yönetimi ve Organizasyonel değişim

*C++ ve Nesne Yönelik Programlama

*CAD/CAM ve Endüstriyel Otomasyon

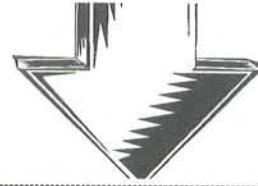
*Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED)

*Yapay Zeka, Uzman Sistemler ve Endüstriyel Uygulamaları

Teknolojiyi yönetemezsek teknoloji bizi yönetecek diyen dernek kurucusu genç araştırmacıların çalışma konuları Yapay Zeka, Robotik, Bilgi Teknolojileri, Biyoteknoloji, Yeni Malzemeler, Bilgi Teknolojileri Çevre Mühendisliği, Kimya Mühendisliği vb. farklı alanları kapsıyor. TEKNOLOJİ YÖNETİMİ DERNEĞİ olarak, bilim ve teknolojiye değer veren sosyal bilimler, mühendislik, fen bilimleri gibi farklı disiplinlerden gelen, teknolojinin farklı alanlarıyla ilgilenen teknolojiyi üreten, yöneten ve kullanan herkesi derneğimize üye olmaya, derneğimizde aktif görev almaya çağırıyoruz ve Türkiye'nin geleceğini bilim ve teknolojiyle aydınlatmaya sorunları bilgi ışığında çözmeye davet ediyoruz. Genç araştırmacılara destek vermek,

derneğe üye olmak ve dernek eğitim seminerleri hakkında daha geniş bilgi almak isteyenler (0262) 641 23 00 4600-4602) nolu telefonlardan Dernek Başkanı Dr. Halime İnceoğlu ve Dernek Genel Sekreteri Cüneyt Hakan Bağcıoğlu ile görüşebilirler. Ayrıca Teknoloji Yönetimi Derneği ile internet üzerinden tech@yunus.mam.tubitak.gov.tr ile bağlantı kurabilirsiniz.

19.Yüzyılda bir gurupAmerikalı mucit

Hesaplı MRP yazılımı

\$3,800 - 14,800

Kurulması / Kullanımı kolay

MISys Üretim Sistemini kurarak:

Envanter Kontrolü,

Çok seviyeli Ürün Ağacı,

Satınalma, Üretim Planlama,

Üretim Emirleri,

MRP,

Proje Maliyeti,

Rapor Yazıcı, Bar Kodlama,

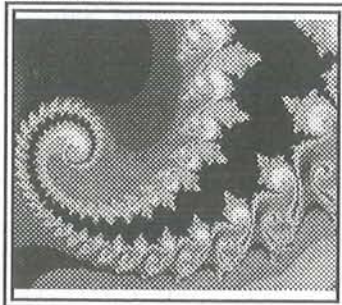
Seri/Parti Takibi

imkanlarına sahip olun.

38ülkede 4600 dan fazla kullanıcı,

PC'lerde & Network'lerde sorunsuz çalışma !

M-SOFT-Tel: (216) 368-0604

EMO YAYIN LİSTESİ

Tip Projeleri	40.000
Elektrik Dağıtım Tesisleri Teknik Şartnamesi	60.000
Elektrik Kuvvetli Akım Tesisleri Yönetmeliği	100.000
Elektrik Tesislerinde Topraklamalar Yönetmeliği	100.000
Türkiye Elektronik Sanayi	100.000
Kamu Çalışanlarının Sorunları	50.000
Elektrik Mühendisliği 5. Ulusal Kongresi -4 Cilt	300.000
Elektrik Mühendisliği 6. Ulusal Kongresi -3Cilt	1.000.000
Türkiye'de Elektrik Enerjisi ve Ağır Elektronik İmalat Sanayi Sorunu	30.000
Tek 93 Birim Fiyat Kitabı	250.000
1996 Asgari Ücret Tarifeleri (Üyelerimize Ücretsizdir.)	200.000
İç Tesisat Yönetmeliği	250.000
1996 Elektrik Elektronik Bilgisayar Kataloğu	1.000.000
Elektrik Sayaçları (İrfan Buzlupınar)	300.000
Endüstriyel Tesislerde Elektrik Malzeme ve Testleri (Halil Ulusoy)	500.000
Orta Gelirim Enerji Nakil Hatları -2. Cilt (Atilla Yunusoğlu)	2.000.000
Elektrik Formülleri (Halil Ulusoy)	400.000
Ölçüler ve Birimler (Suat Melek)	270.000
68'li (Nihat Özgül)	50.000

MAYIS - HAZİRAN AYLARINDA DOĞAN ÜYELERİMİZ

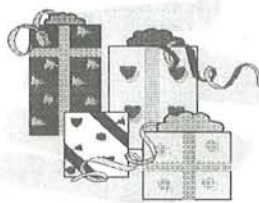
ÇİÇEK AHMET, ÇİÇEKOĞLU HAMDİ, ÇİĞ MUVAFFAK, ÇİÇİOĞLU Y. METE, ÇİFTELERLİ VEDAT VEYSEL, ÇİL A. HÜSNÜ, ÇİLEK M. BORA, ÇİLOĞLU (SÖNMEZ) MELTEM, ÇİMLİ NEJAT, ÇİNKÖ HASAN, ÇİZMECİ M. ARGUN, ÇİZMECİOĞULLARI NEVİN, ÇAĞAL UĞUR, ÇAĞIR MEHMET, ÇAKAN ZEKİ, ÇAKAR N. ERDAL, ÇAKICIOĞLU BÜLENT, ÇAKIR ALİ, ÇAKIR BÜLENT, ÇAKIR MURAT, ÇAKIR YÜKSEL, ÇALGUN ZÜLKARNEYN, ÇALIŞ GÜNER, ÇALIŞKAN BARIŞ, ÇALIŞKAN CENGİZ, ÇALIK TURHAN, ÇALLIOĞLU AKIN, ÇALT KANDAN, ÇAMLİBEL AYDIN, ÇANAKÇILI RECEP, ÇANKAYA MEHMET, ÇANKAYA SEYFETTİN, ÇARDAK NECDET, ÇARPA MEHMET, ÇATAKLI Y. YILMAZ, ÇATANA O. MAHİR, ÇATAROĞLU İSMAIL, ÇATIKKAŞ M. SERHAT, ÇAVUŞOĞLU İSMET, ÇEKİCİ A. AKIN, ÇEKİRDEK SİRMA, ÇELİK İLYAS, ÇELİK BERRİN, ÇELİK HALE, ÇELİK HASAN, ÇELİK REŞİT, ÇELİKER AYTEN, ÇELİKKAN ERGÜN, ÇELİKYONTAR İSMAIL, ÇELEBİ ÖNER, ÇELEBİ NEDİM, ÇELEN ÜMIT, ÇELEN İHSAN, ÇELEN MEHMET, ÇELENLİ SALİH, ÇEPKEN OSMAN S., ÇERİK ALPER, ÇERMİ LEYLA, ÇETİN ÜNAL, ÇETİN A. ERAY, ÇETİN ERCAN, ÇETİN ERSİN, ÇETİN RAHMETULLA, ÇETİN SERDAR, ÇETİNBAS BOLENT, ÇETİNCAN A. VEDAT, ÇETİNEL N. SOLMAZ, ÇETİNER KEREM, ÇETİNERLER İNAN, ÇETİNKAYA BÜLENT, ÇETİNKÖZ ALİ S., ÇEVİK ÜNAL, ÇEVİK ALİ, ÇEVİK M. MESUT,

ÇEVİK N. UĞUR, ÇEVİK SEDAT, ÇEVİRME EMRULLAH, ÇIKIŞIR ARIF, ÇIKIŞI ALİ, ÇINAR A. BORA, ÇINAR GÖRHAN, ÇINAR MURAT, ÇITLAK MEHMET, ÇOŞKUN CELAL, ÇOBAN İSMAIL, ÇOBAN CEVDET, ÇOBANOĞLU HALİL, ÇOBANOĞLU MHAKAN, ÇOLAK MEHMET, ÇOLAK ZEYNEP, ÇONGUR MHAKKI, ÇORBACI MUSA, ÇORUĞ M. NEDİM, ÇORUĞ ORHAN, ÇORUĞ SALİH, ÇUBUKÇUOĞLU NAZIM, ÇÜ ŞERAFETTİN, ÖCAL SİRET, ÖMEROĞLU S. SEDAT, ÖNİZ MAHMET, ÖZÇINAR ALİ, ÖZÇUHACI HAMDİ, ÖZABACI ALİ, ÖZBAŞARAN MURAT MUTLU, ÖZCAN KEMAL, ÖZDEMİR AHMET, ÖZDEMİR ENGİN, ÖZDEMİR ERTAN, ÖZDEMİR MESUT, ÖZDEMİR NECMİ CEMAL, ÖZDEMİR NURHAN, ÖZDEMİR TURGAY, ÖZDER M. İSMAIL, ÖZER GAMZE, ÖZGÜER MUSTAFA, ÖZGÜL MESUT, ÖZGÜR İSMAIL, ÖZGÜR SEVİM, ÖZGIRAY A. MUSTAFA, ÖZKAN MUHARREM, ÖZORAL HAMDİ, ÖZPEKER EVREN, ÖZTÜRK FOSUN, ÖZTÜRK METİN, ÖZTEPE E. BALIM, ÖZYEGİT ADNAN, ÖZYILMAZ Y. HAKAN, ÖZYURDA İSMET, ÖZTEPE RECEP, ÖLGEN Ö. Z. KERİM, ÜNAL ADEM, ÜNAL AFKAN, ÜNAL CAHİT, ÜNAL SELÇUK, ÜNLÜ F. GÜL, ÜNLÜ HALİDE, ÜNLÜ HALİL, ÜNLÜER HALDUN H., ÜNSAL LEVENT, ÜNSAL OSMAN SABRİ, ÜRETME ÖZCAN, ÜSTÜNER SÜLEYMAN, İŞÇİOĞLU EROL, İŞCAN GÖKSEL, İŞLEYEN İSMAIL, İDİN KEMAL, İKİZ NAIM, İLHAN SÜLEYMAN, İNAL CAN, İNANOĞULLARI

YÜCEL, İNMEZ OSMAN, İREN HASAN, İSİ HASAN, İYİKAN AKIF, İŞİK MEHMETHAN, İŞİŞEK ERTUĞRUL, İŞİŞEK HASAN, İŞİBİL SAADET, İŞİBİL SELİM, İŞİRİN FERHAT, İŞİŞ HÜSEYİN, İŞAHİN ŞÜKRÜ G., İŞAHİN BİROL, İŞAHİN DİLAVER, İŞAHİN GÜRSEL, İŞAHİN HASAN, İŞAHİN ZAHİT, İŞAÇILAR OSMAN, İŞATIR SERMET, İŞEKER Ş. SELİM, İŞEKER Ş. SERHAT, İŞEKERCAN YASEMİN, İŞEN EROL, İŞEN M. ZAFER, İŞENAKAY ELİF OYA, İŞENAY (BAYRAM) AYŞE, İŞENOL ADİL, İŞENTÜRK İSMAIL, İŞENTÜRK ERDOĞAN, İŞENTÜRK HAKAN, İŞENTÜRK MİKAYİL, İŞENTÜRK MUSA, İŞENTÜRK SÜLEYMAN, İŞENVARDAR BİRSEN, İŞENYURT RECEP, İŞERİFOĞLU M. ERAY, İŞEHAN M. MURAT, İŞİDİM SALİH, İŞKİN C. ESEN, İŞABDULLAH HALDUN, İŞACAR YUNUS, İŞAGOPYAN MİDİRİÇ, İŞAKÇA ŞÜKRAN, İŞAKÇASU LEVENT, İŞAKŞAN METİN, İŞAKBAŞ METİN, İŞAKDEMİR M. YAVUZ, İŞAKGÜN YUSUF, İŞAKIL ERDOĞAN, İŞAKIM HASAN YAVUZ, İŞAKINCIĞLU SERMET, İŞAKKAYA İLKUNUR, İŞAKSU HÜSEYİN, İŞAKTAŞ ALİ, İŞAKTAN M. HALUK, İŞAKTUNA NURİ, İŞAKYILDIZ S. SİNAN, İŞALİFENDİOĞLU OSMAN H., İŞALPTEKİN YAVUZ, İŞALTAR ÖLKER, İŞALTAY YILMAZ, İŞALTAY MÜJDAT, İŞALTINOK ÖMER, İŞALTUĞ ÖZKAN EMİN, İŞALTUNBAŞ İBRAHİM, İŞAR METİN, İŞARAL ZEYNEP ŞAHANE, İŞARAS KUBİLAY, İŞARAS YASER, İŞARCAK FAHİR, İŞARGÜN AYTEN, İŞARIKAN RABİA, İŞARIKAN TAMER, İŞARSLAN ÖZER, İŞARSLAN MELİH, İŞASLAN LEVENT, İŞASLANER

DENİZ, ASRAL İKUTHAN, ATABAY LATİF, ATABAY MELİH, ATAR RIFAT NACI, ATASOY KEMAL, ATAYURT MERT, ATEŞ DAVUT, AY SEVDİYE, AYAR İRFAN, AYAZ RIDVAN, AYBAR HURŞİT, AYDEMİR YILDIZ, AYDIN A.RIZA, AYDIN MEHMET HAKAN, AYĞÜN ZEKİ, AYHAN ABDURRAHMAN, AYKANAT (BAYDAR) AYNURE, AYMAN ÇATAYAR, AYTAÇ İSMET, BÖLÜKBAŞI SEDAT, BÖLAT VEHBİ, BÖREKÇİ MEHMET, BÖREKÇİ UĞUR, BÖREKÇİOĞLU SALİH, BÜKEN İBRAHİM, BÜLÜR YAKUP, BÜLBÜL NEZİH, BÜYÜK BİRKAN, BÜYÜK HÜSNÜ, BÜYÜKAKSOY EMRE, BÜYÜKARSLAN CANDAN, BÜYÜKBAŞ ÖMİT, BÜYÜKBAY MEHMET, BÜYÜKCAN OSMAN, BÜYÜKGEBİZ MİNE, BÜYÜKKARA ERCAN, BÜYÜKKARAKAŞ SALİH, BÜYÜKULCAI AYHAN, BIKBAY KAMİL, BİLBEH MESUT, BİLGİ BERKANT, BİLGİÇ A.BÜLENT, BİLGİÇ EKREM, BİLGİÇ MEHMET, BİLGİÇER GÜLÇİN, BİLGİLİ GÜLDEN, BİLGİN ALİ, BİLGİN MUHAMMED, BİLGİN NECDET, BİLGİN TANER, BİLGİ C.ÖNEYYT, BİLGİN ERKAN, BİLGİN MERİÇ, BİNGÖL MEHMET, BİNGÜL ZAFER, BİRİNCİ CENGİZ, BİROL MEHMET, BAĞCIOĞLU ÖMER, BAĞRIYANIK MUSTAFA, BAŞ ERDOĞAN, BAŞ M.SERDAR, BAŞ MUSTAFA, BAŞ REMZİ, BAŞAR NAZİRE, BAŞAR OYA, BAŞARAN ALİ, BAŞARAN BÜLENT, BAŞARAN HİKMET, BAŞARAN R.DEHA, BAŞARAN YUSUF, BAŞARI OZAN, BAŞBUDAK F.GÜLDEN, BAŞCI HASAN, BAŞDEMİR BEDRİ, BAŞER M.HAKAN, BAŞKAYA CAVIT, BAŞOKUTAN ÖZÜZ, BAŞOL ŞÜKRÜ, BABADAĞLI YUSUF, BAHAR MİŞEL, BAHAROĞLU ÖZÜZ, BAK S.AHMET, BAKI CEMAL, BAKIRCI DOĞAN, BAKTİROĞLU VAHTİ, BAL MUSTAFA, BAL SEMA, BALI M.NEDİM, BALCI M.TANER, BALCI TÜRKAN, BALIKÇIOĞLU AYDIN, BARAN(AKGÜL) AYŞENUR, BARIŞ R.HALDUN, BARIN LEVENT, BARUTCU YAKUP, BASA AYŞEN, BASMACI ŞİNASİ, BATIR NİLİFER, BATMAZ YAŞAR H., BAYBEKMAN MUSTAFA, BAYCILI OSMAN, BAYDAR KAZIM SERHAT, BAYHAN ŞANLAN, BAYIR HÜLYA, BAYKAL MENÇİN, BAYKAR HÜSEYİN, BAYKAR KEMAL, BAYKARA BANU, BAYRAŞ CEM, BAYRAK BİROL, BAYRAK GÜRCAN, BAYRAK MEHMET, BAYRAKTAR H.CEM, BAYRAKTARÖĞÜ M.HAYATİ, BAYRAM EKREM, BAYRAMOĞLU EROL, BAYRAMOĞLU MEHMET, BAYTAROĞLU ADİL, BEGİC ERDEM, BEKİR NİZAR, BEKİROĞLU DAĞISTAN, BEKMEZCİ CEMİLE, BEKTAŞ ERKAN, BEKTAŞ VEDAT, BELİKLİ AHMET EREN, BELLER EROL, BENBANASTE İSHAK, BEKEKETOĞLU ŞEREF, BERK GÜL, BESLEKOĞLU MEHMET, BİYİKLİ ARMAN, BİYİKLİ BURÇHAN, BİYİKLİ CENAP, BİYİKLİ T.NURİ, BİYİKLİ ZAFER, BODUR METİN, BOLAT NECDET, BOLU GÜLAY, BORAGANLI M.MAZHAR, BORAZANCIOĞLU ADNAN, BOSTAN KADIR, BOSTANCI YAŞAR, BOYLAN YAVUZ, BOZ DERSİV, BOZALP HALİL, BOZKAN KADİR, BOZKUŞ SERDAR, BOZKURT A.A.Lİ, BOZKURT MURAT, BOZKURT TUNCAY, BOZOĞLU ÖMER Ş., BOZOĞLU NERMIN, BUCAK LÖMER, BUDAK ESABİL, BÜĞÜNER YÜCEL HALUK, BUHARALİ HİLMİ, BUL İSMAIL, BULGA TAYFUN, BULGAN SEMİH, BULUT AYHAN, BULUT DENİZ, BULUT FATHİ, BULUT İHTANKUT, BULUT KEMAL, BULUT MUSTAFA, BULUT ZEYNEL, BUMEDİEN METİN, BURUCIOĞLU HÜSAMETTİN, BURUNSUŞ ŞEFİKA, ÇÜCE ERKİN, ÇİNEL A.METİN, ÇİRİT ERKAN, CAMBAZOĞLU TÜRKER, CAMLI M.VEFKA, CAN ADNAN, CAN ERTAÇ, CAN LUTFI, CAN MEHMET, CAN METİN, CAN NAHİDE, CAN ORHAN, CAN SERDAR, CANBAZ HÜSNÜ, CANBAZ ZAFER, CANBAZOĞLU YALÇIN, CANBALUT NURAN, CANGÖREŞ MEHMET, CANKILIÇ VEDAT, CANOĞUZ CELAL, CANTKİN KEREM, CELASUN A.MEMDÜH, CELASUN Ö.LEVENT, ÇELAYIR İ.YAŞAR, CENGİZ İNCİ, CENGİZHAN CELAL, CEVİZCİ ARİF, CEYLAN AYTEKİN, CEYLAN H.HALİL, CEYLAN H.TANAY, CEYLAN Z.TÜRKAY, ÇOŞAR SALİH, ÇOŞKUN ALİ OSMAN, ÇOŞKUN ERKAN, ÇOŞKUN METE, ÇURABEYOĞLU YÜKSEL, DÖNMEZ MUSTAFA, DÖNMEZ UFUK, DÖNMEZTÜRK K.NUR, DÖŞER SABRİ, DÜNDAR Ö.FARUK, DÜNDAR SERAP SELDA, DÜZEN İLHAN, DİKBAŞ BAKYA, DİKER ŞENAYT, DİKMEN SAMİM, DİLLICE MURAT, DİNÇ KELİSİ, DİNÇ HİLMİ, DİNÇ HAŞMET, DİNÇ SÜLEYMAN, DİNÇTANCI SEDA, DİNÇER ALİ DİRİ ADNAN, DİRİ BANU, DAĞDELEN SONGÜL, DAĞLAR H.YALÇIN, DAŞDEMİR KORKUT, DAL CEVDET, DALAMAN ŞABAN, DALKIRAN ZAFER, DANIŞMAN ÖZDEN, DAYSAI AYSEL, DELİKTAŞ ÇAĞATAY, DELEVI METİN, DEMİR CANAN, DEMİR DERYA, DEMİR EMEL, DEMİR ERDOĞAN, DEMİR HİKMET, DEMİR HAYDAR, DEMİR KENAN, DEMİR MEHMET, DEMİR MEHMET, DEMİR MUSA, DEMİR NEJAT, DEMİR SAMİ, DEMİR TALİP, DEMİR YUSUF, DEMİRÖZER BAHA, DEMİRALAY EROL, DEMİRAY ENER, DEMİRBAŞ BİROL, DEMİRCİ METİN, DEMİRCİ TANER, DEMİRCİOĞLU ERBİL, DEMİREL SADI, DEMİRKER MURAT, DEMİRKÖK CENK, DEMİRKAYA YUSUF, DEMİRKESEN MÜDAT, DEMİRKIRAN AYŞUN, DEMİRTAŞ ÖMER, DEMİRTAŞ A.RIZA, DENİZ ŞENER, DENİZ YAŞAR, DENİZERİ ERHAN, DERKUNT ŞENGÜN, DEVAMLİ MEHMET, DEVEÇİ SALİH, DEVETAS AYHAN, DOĞAN ABDURRAHMAN, DOĞAN EYÜP, DOĞAN GÜRCAN, DOĞANAY MURAT, DOĞRUL MURAT, DOKUR GAMZE, DOKUYUCU M.SERDAR, DORUK NECATİ, DUMAN ERDOĞAN, DUMANLI CANOZ HAYRİ, DÜMLÜ Y.MURAT, DURAN CAFER, DURAN CEVDET, DURGUN YUNUS, DURMAZ ŞABAN, DURMAZ MELTEM, DURMUŞ N.ERGİN, DURMUŞ NİZAMETTİN, DURMUŞ OSMAN, DURUÇAY ÖZTEKİN, DURUKAN ENDER, DURUL A.ÖZBİL, DURUL S.A.Lİ, DUYULAN YALÇIN, EĞİLMEZER ÜMİT, EŞİSOĞLU ERKAN, EFİR MURAT, EFE HİLAL, EFERKAN ALIHAH, EGE ŞAHİN, EGE NURHAYAT, EGEMEN SEVDA, EKİCİ BİLAL, EKİNCİ İBRAHİM, EKİNCİ A.VESİL, EKŞİ İSLAM, EKŞİOĞLU K.MURAT, EKŞİOĞLU M.A.Lİ, ELHAN İ.CAFER, ELMALİ (ÖZİSKENDER) SELİME, ELMAS ESRA, ELMAS YUNUS, EMİNOĞLU ASUMAN, ENŞİCİ BAYRAM, ENGİN CEMİL, ENGİN ERGİN, ER MARUF,

ERÇİN M.SADIK, ERÜNSAL BENGÜ, ERİŞ H.TARKAN, ERŞEN HATİCE, ERALP ESRA, ERANİL GÜLTEKİN, ERBİL İSKENDER, ERBİLİN HÜSEYİN, ERBAHAN ÖZKİ, ERBARUT ERHAN, ERBELİ SAMİ, ERCAN K.BERKE, ERDÖN ALTUĞ, ERDİK S.TANSAL, ERDİN FATHİ M., ERDİNÇ RAMİ, ERDAŞ F.FÜSÜN, ERDAL İBRAHİM, ERDAL MURAT, ERDALLI TEZEL, ERDEM FATHİ, ERDEM SELAHATTİN E., ERDENİZ F.GÜRCAN, ERDOĞAN İNANÇ, ERDOĞAN ERCAN, ERDOĞAN MUSTAFA, ERDOĞAN Ö.ERSAN, ERDOĞAN Z.İŞİL, ERDOĞMUŞ MEHMET, EREKTE ÖZÜZ, EREL HAYRETTİN, EREN AHMET, EREN LEYLA, EREN MURAT, EREN TANER, ERENLER MURAT, ERENLERÇAYI ERTAN, ERGÜL HATİCE, ERGÜL KORKUT, ERGÜN TAMER, ERGİŞİ MUZAFFER, ERGİN AYHAN, ERGİN ERGUN, ERGİN Y.AYKUT, ERHAMZA ÖZÜZ, ERKAL ESİN, ERKAL Z.METİN, ERKAN HAFİZE, ERKAN NECİP, ERKE ESRA, ERKURT SABAHATTİN, EROĞLU E.TUNC, EROĞLU MUSTAFA, EROĞLU N.FİĞEN, EROĞLU YALÇIN, EROL AKIN, EROL AYHAN, EROL NECMETTİN, EROL ORHAN, ERTÜRK YAVUZ, ERTÜZÜN E.FUAT, ERTAŞ HÜSEYİN, ERTAM M.CEM, ERYAŞAR MEHMET ALPER, ERZENE Ö.ÇETİN, ERZORLU ALİ, ESİN DENİZ, EVİN ERSİN, EYLİVAOĞLU FİGEN, EYVAPAN GARBİS, EYÜBOĞLU LEVENT, EYVL ERHAN, FIDAN CAN BÜLENT, FIDAN MEHMET, FADİL SALİH, FIRAT ERKAN, GÖĞÜŞ DOĞAN, GÖBELAK D.HAKKI, GÖKÇE İBRAHİM, GÖKÇEN MURAT, GÖKŞİN AHMET BÜLENT, GÖKER YAVUZ, GÖKHAN HARUN, GÖKİRMAK YENİZ, GÖKSEL CENK, GÖKSÜ MERT, GÖL CELAL, GÖNÜL MÜJGAN, GÖNÜDOĞLU CENGİZ, GÖRÜYİLMİZ MEHMET, GÖZÜBÜYÜK RÜÇHAN, GÖZÜLÖ MAHMUT, GÜÇBİLİK AYHAN, GÜL ÖMER, GÜLEK CEMİL, GÜLEN İSA, GÜLER ÖNDER, GÜLER B.BANU, GÜLER HİKMET, GÜLER YÜKSEL, GÜLSEVEN HAKAN, GÜLSEVEN MERİH, GÜLSEVER MİTHAT, GÜLSÖY HÜSEYİN, GÜMÜŞ CENGİZ, GÜMÜŞ LALEHAN, GÜMÜŞOĞLU ERSEL, GÜMÜŞTEKİN SEZAL, GÜNAL MURAT, GÜNEY KAMİL, GÜNEYDİN ÖZDEMİR, GÜNEYDİN NURTEK, GÜNEYDİN RAŞİT, GÜNDÜZ M.MUSTAFA, GÜNDOĞAN SÜLEYMAN, GÜNDOĞDU ERDAL, GÜNEŞ SEMSEDİN, GÜNEŞ ŞEVKET, GÜNEŞ AHMET UFUK, GÜNEŞ VOLKAN, GÜNER NEVZAT, GÜNER R.ÖZKAL, GÜNGÖR ERDAL, GÜNGÖR NEJAT, GÜNHÖŞ ÖZLEM ÖZCAN, GÜR ÖZCAN, GÜRAY M.İZZET, GÜRBÜZ ALİ, GÜRBÜZ HAYRİ, GÜRBÜZ M.MUAMMER, GÜRBÜZ SİBEL, GÜRBÜZ SADI, GÜRBÜZ TUNCAY, GÜREKEN HİLMİ, GÜREK G.CEMAL, GÜRLÜYİK Y.CEMİL, GÜRSÖY TURGUT, GÜRSÖYFATİME DEMİR, GÜVENÇ ARZU, GÜVEY HAYVA, GÜZ ÖMİT, GÜZEY ERİZA, GÜRGIN SABİT, GEBEŞ HAKAN, GENÇ L.SERZİN, GENÇ VEDAT, GENÇ YÜCEL, GENÇAĞA HASAN, GENÇER AHMET, GENÇER BAYRAM, GENÇER AHMET, GEYREK SALİH, H.CELEBİ GÜRSSEL, HÜNALP A.SABİT, HİLAL YUSUF, HANAY SAİM, HARMANCIOĞLU TURGAY, HAYRİOĞLU ZEKİ, HAZNEDAR ÖĞÜZHAN, İLİKCAN TUĞRUL, İRZİK GÜROL, KÖK NİLİFER, KOROĞLU H.SİBEL, KÖSE LUTFI, KÖÇÜKARICI ERKAN, KÖÇÜKARSLAN NECATİ, KAÇMAZ M.BURHANET, KABATAŞ A.ULVİ, KAHRAMAN ŞADAN, KAHRAMAN TURAN, KALAYCI KAMİL, KALAYCI LUTFI, KALKAN HALİM, KANOĞLU Ö.RERHAN, KARACAĞAN İHSAN, KARAS AZİZ MAHMUT, KARAAĞAÇ TAMER, KARABULUT GÜROL, KARADEDE HAKAN, KARADEMİR HİLMİ, KARADENİZ İRFAN, KARAGOZ BURHAN, KARAGOZOĞLU

BAHATTİN, KARAGÜLER TURHAN, KARAKOYUN ADNAN, KARAMUSTAFA UĞUR, KARATAŞ Ö.RDAL, KARATAŞ MUSTAFA, KARATAŞ NEJDET, KARATEKİN ERTÜRK, KARTAL ZİYAETTİN, KASAP ATALAY, KAVAFYAN H.RAFFİ, KAVAS ALPASLAN EMİN, KAYA ATILMA, KAYRALCI MUHSİN, KELGİNLİOĞLU KAYHAN, KEMEROĞLU (DEMİR) FİLİZ, KESİCİ BÜLENT, KESKİN ÜMIT, KETENCİGİL NURDAN, KILIÇ ERDAL, KILIÇ MURAT, KILIÇ NAHYAN, KILINÇASLAN MUHSİN, KIRÇAL NEVİN, KIRALI ZAFER, KIRCA NECDET, KIZILTUĞ REFIK, KOÇ A.SUNA, KOÇ GÜLALİ, KOÇLUŞU SEYFAT DİLEK, KOÇOĞLU Ö.BAYRAM, KOŞALAY İLHAN, KOŞUT SAFİET, KOC A.GÜVEN, KONUR ŞEREF, KORÜREK MEHMET, KORKMAZ ALİ, KUŞAKCI ÖMER, KULÖĞÜL ERDAL, KUMBASAR ÖĞÜZHAN, KUMKALE T.YAŞAR, KUMSAL S.SERVET, KURT İZZET, KURT METİN, KURTOĞLU S.SERDAR, KURİ ERSEN, KURUGÖLÜ SABAHATTİN, KUTLU A.AZİZ, KUZUIMAMLAR BEKİR, LEVENTLER GÜLDEN, LEVENTOĞLU SERAP, MÜRTETAOĞLU KEMAL, MİMARLAR AZİZ, MAKASÇI GÜVEN, MATALON ELİ, MEDAR ENGİN, MEMMİ HASAN, MENGE MEHMET, MOĞULKOÇ CAHİT, MOLAK SERVET, MUHTESİPOĞLU A.SEMİH, MURATOĞLU SERDAR, MUTLU TUNCAY, MUTLUGÜL B.ÖMER, NALÇACI İRFAN, NAMLI TURGAY, NARİN ÖMER, NUHOĞLU HÜSEYİN, NUHOĞLU M.FEHMİ, NUHOĞLU M.SALİH, OKUR ŞÜKRÜ, ONAÇ ERKUT, ONAYGİL OKTAY, ORAL A.FUAT, ORKUN NAMIK, PAŞA RECEP, PAKER B.SEMAVİ, PAKER SERDAR, PALAZ HASAN, PAMUKÇU ŞAKİR TAYFUR, PARTAL HAKAN PAŞA, PEZDOK HASAN, POLAT CEMİL, POROY HAKAN, RIZVAN SABRİ, SÖNMEZ ÖNDER, SÖNMEZ AYHAN, SÖNMEZ AYŞUN, SÖZER BEYHAN, SÖZKESEN SEYFAT, SÜER TEVFIK, SÜKAS İSMAH, SÖMER BİROL, SÖMER FATMAĞÜL, SÜNBÜL EROL, SÖNTER SEDAT, SÜSÜL ABDÜRRAHİM, SİLAHILOĞLU EROL, SİNDİLİŞİ NÜZİT, SIVRIOĞLU NEJDET, SÖĞLAM NURGÜL, SAATÇIOĞLU SEDAT, SABAN MUSTAFA,

SADAK TARIK, SADIKI CEMAL, SAFSOY METİN, SAKALLI NÜKET, SALGIRBOYU S.İSMAIL, SALİTAŞ SEVGİ, SALOR H.METİN, SALTAN SELİM, SALTER LEVENT, SAMİMİ REHA, SANIN HİKMET, SANCARTAR HİLAL, SANSARCI ZAFER, SARIÇIOĞLU BELGİN, SARAÇ AYDIN, SARAÇ MUHAMMET, SARCAN AYHAN, SARIÇAM ENDER, SARIASLAN ÜLKÜ, SARISU HİKMET, SATIRLI NEŞE, SAVUR BÜLENT, SAY CENGİZ, SAYANOĞLU YAŞAR, SAYAR TURAN, SAYDUT M.RİDVAN, SAYGILI ZAIM, SAYILAN GÖKALP, SAYIN HAKKI, SAYIN HASAN, SAYIN YAKUP, SAYMAN HALUK, SAYNAÇ M.HİLAL, SAYRAK AKIN, SAYRAK KEMAL, SCOTT EROL B., SEÇİLMİŞ MİTHAT, SEÇER SZEKİ, SEÇKİN M.TANER, SELÇUK SABAHATTİN, SELİMBOYOĞLU DEMET, SELAMET SERVET, SELMAN ERDAL, SEMİN KEMAL, SENCER F.SADIK, SERBEST HATİCE AYLIN, SEREZ Z.MAYHAN, SERT KEMAL, SEVİM NOYAN, SEVİNÇ İ.HAŞİN, SEVİNDİK FATHİ, SEVİNDİR HASAN, SEVNER NEVZAT, SEVGİN MURAT, SEZER GÖKSEL, SEZER RIZA, SEZGİN K.YAŞAR, SEZGİN SERVET, SEZGİNEL AHMET, SİĞİNAK YUSUF, SİTKİ MEHMET, SOĞUKPINAR İLKER, SOHTAOĞLU NİHİLAĞÜ, SOKULLU MUSTAFA, SOLAK ALPAY, SOLAKOĞLU MURAT, SOMUNCU İBRAHİM, SOMUNCU CEMALETİN, SONUGÖR S.ÖNDER, SOYLU ÖMER, SUCU İLYAS, SUNGURÖĞÜL İONUR, TÜFEKÇİ MUSA, TÜREN GÜNEY, TÜRETKEN MURAT, TÜRK AYHAN BURHAN, TÜRK YAKUP, TÜRKANIL SUAT, TÜRKER BURAK, TÜRKER HALİT, TÜRKMEN İSMAIL, TÜRKMEN R.ÖZLEM, TIRYAKI ÖZGÜR, TAŞCI FATHİ, TAŞDİBEK ENGİN, TAŞDELEN İLHAKKI, TAŞDEMİR M.HAKAN, TAŞKIN D.A.Lİ, TAHTACI ÇETİN, TALİ ŞERAFETTİN, TAMER HAKAN, TAMER Z.MELEK, TAMSOZ REYKAN, TAN ESRA, TAN MUSA, TANBULUT ATIP, TANIR KUTFETTİN, TANRIKULU M.OKAN, TANYEL YASEMİN, TAVOZAR LERSİN, TAYFUN ATILMA, TEKÖZ M.PERVİN, TEKİN COŞKUN, TEKİN HALUK, TEKİN ORHAN, TEKİN TAHSİN, TEKDEMİR EMRAH, TEKDEMİR ENİS İLKER, TEKELİ ERALP, TEKKANATILAR ANTON, TEKKAYA HAKAN, TEKKAN OKAN, TEKOĞLU ABİDİN, TELLİ ŞENOL, TEMİZKAN NİYALİN, TEMUR HÜSEYİN, TENGİZ H.KADRİ, TEOMAN B.YAŞAR, TERYAKİ FATHİ MEHMET, TERZİOĞLU FERRUH, TERZİOĞLU H.CAHİT, TETİK MEHMET, TETİK SALİH, TEZ BAYBAR, TEZCAN İSMAIL, TEZCAN RAHİMİ, TEZERTEN BUZAK, TİĞLİ OGÜN, TIKIROĞLU YILMAZ, TIRPAN YÜKSEL, TOKAY M.BEBEĞİ, TOKGOZ HAKAN, TOKGOZ SERTAC, TOKHAN MUSTAFA, TOKOĞLU CAN, TOMAÇOĞLU MUŞFIK S., TONAK CANER, TOPAL ABDULLAH, TOPAL SEVDANUR, TOPALOĞLU ŞENER, TOPHAN HAKAN, TOPLU TİMUR, TOPRAK A.CEYDA, TOPUZ METİN, TOPYILDIZ MEHMET S., TORAMAN NİLGÜN, TORUN TUNCAY, TOSUN OKTAY, TOSUNOĞLU DURSUN, TOSYALOĞLU METE, TRABLUS SELİM, TUNÇARAL DİLEK, TUNÇAY İ.ORHAN, TUNA ÖNER, TUNA ÖNEYYT, TUNA SELÇUK, TUNCEL Ş.ILKER, TUNCER M.ERTUĞRUL, TUNCER PALPER, TURAN YAVUZ, TUZINOĞLU SUAT, UÇAK CAN, UÇAR DOĞAN, UĞURLU OSMAN, UĞURTAN MUSTAFA, ULUGNOYAN ÖMER, ULUGNOYAN (ŞENER) NALAN, ULUS TOLGA, ULUS VEDAT, ULUSOY MUSTAFA, UMURKAN NURETTİN, UNAN H.MELİK, URTEKİN RIZA, USTA İDRİS, USTA AYLIN TULAY, UTKAN MEHMET, UYAR M.A.Lİ, UYDAN ALEV, UYGUN SEMİH, UYGUR FÜSÜN, UYSAL HAKAN, UYSAL Y.SELİM, UZÇİMEN AYŞUN, UZAM MURAT, UZAY ERTAN, UZHAN M.YANKI, UZUNESER SÜHEYLA, UZUNKAYA ALİ, UZUNOĞLU MEHMET, UZUNOĞLU VİLDAN, UZUNOK HASAN, VAGAN MELDAĞ, VAROL M.ERCAN, VAROL SELİM, VAROL YILMAZ, VATANSEVER MUSTAFA, VERDİ NERMIN, VURAL Ö.FARUK, VURAL ERKAN, VURGUN BÜLENT, YÖĞÜNKÜ ALİ LUTFİ, YÖRÜK H.ZEYNEP, YÖRÜK MUSTAFA, YÜCE ABDİLGANI, YÜCEBAĞI GÜRBÜZ, YÜCEL CHAN, YÜCEL SINAN, YÜCEL YILMAZ, YÜCER MÜGE, YÜKSEL ÖZLEM, YÜKSEL C.TARIK, YÜKSEL ERKAN, YÜKSEL KENAN, YÜKSEL RAMAZAN, YÜZAK ŞEVKET, YÜĞTÇAN F.KEMAL, YİRMİBEŞ F.MURAT, YAĞCIOĞLU M.SINA, YAŞAR SÜLEYMAN, YAŞAYAN FİGEN, YAŞİBEYLİ UFUK, YAKUT MEHMET, YALÇIN A.ADİL, YALÇIN MEHMET, YALABUK ALİ, YALAMAN ERKAN, YALDIZ ALPAY, YALIN ABDÜLKERİM, YAMAN BEKİR SEMİH, YAMAN MEHMET, YANBAZ GÜNHAN, YANIKOĞLU ERTAN, YANMAZ GÖKHAN, YAPAR ALİ, YAPICI KUDRET, YAPICIOĞLU ALİ ZİYA, YAPICIOĞLU OYA, YARBASI ZEYNEL ABİDİN, YARDIM HARUTYAN, YARIM GÜLDEREN, YARKIN N.GÜRSSEL, YAVUZ İ.LEVENT, YAVUZ A.GÖKHAN, YAVUZ ENGİN, YAVUZ FERİHAT, YAVUZ HAŞKIN, YAVUZ OKAN, YAVUZ OSMAN, YAVUZ UFUKTAN, YAYLA FERYAL, YAZAR TAYFUN, YAZGAN FATHİ, YAZICI ATILMA, YAZICI CEMAL, YAZICI HAKAN, YAZICI METİN, YAZICIOĞLU CENGİZ, YAZIKÇI MUSTAFA, YAZMAN E.TANJU, YEŞİL ABDULLAH, YEŞİLSEV HASAN, YELKENÇİ HASAN, YEMİLHAOĞLU V.KAAN, YENİDOĞAN CAN, YENİLMEZ LEVENT, YETİŞ A.KADRİ, YETİM METİN, YILANKIRAN SALİM, YILDIRAN NURSAL, YILDIRIM ÖNAL, YILDIRIM A.GÜLAY, YILDIRIM ALİ, YILDIRIM APULLAH, YILDIRIM BAHADIR S., YILDIRIM DENİZ, YILDIRIM K. HAYDAR, YILDIRIM M.DENİZ, YILDIRIM MUSTAFA, YILDIRIM NİHAT, YILDIRIM NURETTİN, YILDIRIM SABAHATTİN, YILDIRIMER NECDET, YILDIZ LÖKPEKİN, YILDIZ BÜLENT, YILDIZ MEHMET, YILDIZ MEHMET, YILDIZ NURAY, YILDIZ OSMAN, YILDIZ YILDIRAY, YILMAZ ŞAHİN, YILMAZ ŞEVKET, YILMAZ ERDOĞAN, YILMAZ EYÜP, YILMAZ K.KUTSİ, YILMAZ M.BETÜL, YILMAZ MEÇİT, YILMAZ MEHMET, YILMAZ METİN, YILMAZ MURAT, YILMAZ NECMETTİN, YILMAZ T.RİDVAN, YILMAZ YÜKSEL, YILMAZKAYA BÜLENT, YUMURTAKI RECEP, YURDÖRÜN ESİN, YURDAKUL ZEHRİ, YURT YURTKAN, YURTSEVEN MUSA YIP, YURTSEVER SERDAR, ZİREK MEHMET, ZAIM METİN, ZAYİM A.HALİT, ZENGİNES AZİZ, ZENGİR YAVUZ.

EMO İSTANBUL ŞUBESİ KADIN KOMİSYONU KURULDU

Ayışın KARAOĞLU

EMO İstanbul Şubesi bülteninde bu sayfayı kotarma sorumluluğu bana verildiğinde açıkçası diğer sayfalardan daha çetrefilli olduğu düşüncesi ile kendimi baskı altında hissettim.

Buna rağmen, dini baskıları yaşamış, tarihte kadının yerini öğrenmiş, T.C. sol'unun ve sağ'ının kadına bakışını kavrayabilmiş, feminizmi anlayabilmiş bir insan olarak bu sayfanın kendini yeniden ifade etmenin yeni bir alanı olduğunu düşünerek mutlu oldum.

Kadının özgürleşme ve özgürleştirme sorununun, tartışmalarda teorik olarak kabul edilmesi ama yaşamımızda pratik olarak becerilemeyişi gerek kadınların gerekse yoğunlukla kadınlardan taraf olan erkeklerin sorunu olarak karşımıza çıkmakta. Çünkü bu savaşımın tarafları henüz hakların neler olduğunu bilmiyorlar ve erkekler bu savaşımında kendilerini daha çok söz sahibi görüyorlar. Zaman zaman sorunların katmerlenişi ve aslında hiç de kadına ait olmayan yeni sorunların karşımıza çıkması bunun göstergesidir. Bize ait olmayan sorunları kadın özgürlüğüne inanmayanlar değil tam tersi inananlar çıkarmaktadır. Çünkü kadın özgürlüğü çok basitçe "insan özgürlüğü"dür.

(Feminizme ne gerek var sosyalizm her şeyi halledecek)

(Ama senin kocan anlayışlı bir adam.)

(Biz her konuda aynı fikirdeyiz.)

(Nereye gittiğimi bildiği sürece özgürüm.)

Yukarıda ki her an duyabileceğimiz sözcükler "özgürlüklerin elden

alınmasına" yeni süslemeler yapılmış bir yaftadır. Kadın özgürlüğünde kilitlenen noktalardan biride erkeğin kapitalist kültür politikası içinde kendini özgür hissedememesidir. İşte bu ince yerde erkeğin, kadının özgürlük savaşımını anlaması zorlaşır. Çünkü abartılmış yanlarının kendileri için bir engel oluşturduğunun (iyi bir niyetle) yeni yeni farkına vardıklarını zannediyoruz. Fakat bunu çözecek olan bu gün artık sistemler değil insanların bizzat kendisidir.

Günümüzde kadın sorunları, feminist söylemin (hala) özeleştirici yapılarak ağza alınması, (ben aslında feminist değilim ama....) bir kısım solun, kadın sorunlarını devrimden sonra çözümleneceğini düşünmesi ve sorunları sadece Emekçi Kadınlar (kol gücü ile çalışan kadınlar) nezdinde ele alması gibi engellerle karşı karşıyadır.

Bu sayfada yazı yazmak veya yeni kavramlar sunmak zor. Çünkü EMO, şimdiye kadar bir erkek egemen yönetim ve anlayışla var olmuş. Şimdiye kadar yönetim kadrolarında kadınlar bulunmuşlar mı, neler yapmışlar bilmiyorum ama kadınların yönetime katılması veya çalışma,

baskı gurupları oluşturulması hiç düşünülmemiş. Dolayısıyla Elektrik Mühendisliği'nin bir 'erkek mesleği' odanın 'erkek örgütü' gibi görünen yapısına kadın söylemi katmak pratikte zaman zaman kolay olmayabilir.

Bu zorluğu kadın üyelerimizin desteği ile aşacağımızı umuyorum.

Bu sayfaya düşüncelerinizi, mesleki sorunlarınızı (erkekler yazıyorlar) odanızdan beklentilerinizi yazın. Unutulmaması gereken bir nokta odanın karşınızda değil, kadınların da içinde olduğu yanınızdaki bir örgüt olduğudur.

Kadın Mühendisler mesleki olarak dışlandıklarını düşünmekte. Kadın Mühendis Yönetici ve İşveren üyelerimizle bunu tartışmak sorunun nerede gizli olduğunu saptamak açısından önemlidir. Bunun için gelecek öneriler komisyonun çalışmalarına ışık tutacak; sonuç olarak geniş katılımlı toplantılar örgütlemek yine sizlerin (üye kadın mühendislerimizin) ellerinden geçecektir.

Kadın komisyonu her ayın ilk pazartesi saat 19:00' da şube eğitim merkezinde toplanacaktır.

8-Nisan 1996 Kadın Komisyonu toplantısı

KADIN

KARİKATÜR

Erdal Belenlioğlu

